AH

nr.

9

STEVE CANYON
WHY, IT'S STEVIE CANYON! MY SISTER IN SHANNON WRITES THAT YE FIND HER A PERSONAL CALL!
THAT I DID! SHE LOOKS FINE!
GLAD TO SEE YOU BACK, MR. CANYON! MY BOY GOT THE SOUVENIR YOU SENT FROM EGYPT!
GOOD!
CAPTAIN CANYON! I REALLY SWEAT YOU OUT THIS LAST TRIP! I HAVE A PERSONAL STATEMENT FOR YOU...YOU'LL NEVER REGRET HAVING BACKED ME ON THIS DEAL!...
WANT A FLOWER FOR YOUR BUTTONHOLE, MR. CANYON?
NOT TODAY, POSIE — BUT YOU AND YOUR MOM ARE ABOUT DUE TO SEE A MOVIE ON ME...
GOING UP?
THIS CAR, MR. CANYON! —AND FOR YOU WE DON'T WAIT TILL IT'S FULL! RIGHT, IRMA?
BO-GAJAH!
OH HERE IS MR. CANYON, NOW...
IT'S A MR. DIZZEE, SECRETARY TO COPPER CALHOON, THE BIG SHE-WOLF OF THE STOCK MARKET...
HMM—THEY CALL HER "THE COPPERHEAD" I WONDER IF SHE MOVES OR WIGGLES?
MR. CANYON?... MISS COPPER CALHOON WISHES TO ENGAGE YOUR PROFESSIONAL SERVICES! PLEASE COME TO MISS CALHOON'S APARTMENT AT ONCE...
...BUT WHAT IF I DON'T WANT TO PLACE MY SERVICES AT THE COMMAND OF MISS COPPER CALHOON?
MIS-TER CANYON! PEOPLE DO NOT REFUSE WHEN SUMMONED BY COPPER CALHOON!
AND ALL THIS TIME I THOUGHT I WAS A PEOPLE! GOOD MORROW, MR. DOOTS!
WHY, MR. DIZZY, WHAT YOU SAID!..AND ME SO YOUNG AND IMPRESSIONABLE! ...THE CLICK YOU HEAR WILL MEAN YOU'RE SOLDIER!
WELL, IT WOULD HAVE BEEN NICE TO HAVE MONEY TO PAY THIS OFFICE RENT BUT I GUESS IT'S BAD FORM TO GET INTO REGULAR HABITS LIKE THAT...
COPPER! YOU HEARD ON THE EXTENSION WHAT STEVE CANYON SAID!.. I HAVE NEVER BEEN SO—
I WANT THAT MAN!! ...GET HIM!
1-19

Magazin evazionist de subcultură pentru toate elitele

Ubi BD ibi patria

• **magazin evazionist BD & Co**
FANTASTIC
• **nr. 9, aprilie 2001, Craiova**
• **32 pagini A 4**
• **coperta I: N.F.Radu&Alexandra Dan**
• **concept & DTP: M.M.**

• nr.1 special „BDC" - Premiul pentru debut editorial al Asociației ART 12 (Paris)

• Cred că ai simțul punerii în pagină și al gagurilor vizuale. Reușita revistei "AH, BD!"
Se datorează acestor calități. Trebuie să găsești acum o temă și să creezi o poveste adevărată,
o adevărată aventură pentru personajul tău (chiar dacă vei continua să-l folosești pentru animarea revistei).
Retrospectiva saloanelor e simpatică. Și îți mulțumesc pentru locul pe care mi-l acorzi. Trebuie să ai grijă de numărul 2 al "AH, BD!".
Al doilea număr este întotdeauna cel mai dificil. Ai niște atuuri, câțiva desenatori în progres... Fii atent și selectiv. Nu accepta orice! Trebuie să-i mulțumești pe cititorul ocazional și să-l aduci către BD și de asemenea pe rarii amatori de BD din România (Pierre Pascal)

• nr.2 special „Fantastic" - Premiul ARSFan pentru cea mai bună revistă
„Grafica și machetarea revistei împreună cu povestirile de calitate impresionează favorabil
un cititor avizat" (Sandu Florea)

• nr.3 special „scoutisme"
• nr.4 special Valentin Iordache
• nr.5 „Cherchez la femme"
• nr.6 „GENERATII I"
• nr.7 „GENERATII II" - „Fête de la Musique et de la Bande Dessinée
• nr.8 „GENERATII III" - III BD CRAIOVA 2000

*„Arată foarte bine.Am remarcat punerea în pagină și concepția de ansamblu care poartă marca inimitabilă a lui Marian Mirescu. Comentariile de subsol cu paragrafe din scrisorile mele sunt foarte bine găsite și ilustrează perfect spiritul în care a fost creată povestirea **A Graveyard Tale.**" (S.F.)*

• „AH, BD!" © Marian Mirescu
• adresa: ***O.P.4, C.P 408, 1100 Craiova***
• e-mail: **ah_bd@hotmail.com**
• **ISSN 1454-6094**

Au trecut mai bine de patru ani de la primul număr special (2) FANTASTIC. În martie 1996 urma să apară numărul 3 **AH, BD!** dedicat universului ALIEN: filmografia Sigourney Weaver anticipând "Învierea", ***Resurrection***, Enki Bilal și cel de a-l doilea film al său ***Thyko Moon***, Tudor Popa și femeia care-și începuse peripețiile distopice în incredibila revistă **Quadrat**, ***Aranca***, benzi desenate, normal, și un dosar al aventurii filmului ***Blade Runner*** de Ridley Scott, ocazie cu care am făcut și un inventar al femeilor acestui regizor care detestă cel mai mult "femeile care cred că-și pot permite să fie urâte pentru că sunt inteligente". Sean Young și Daryl Hannah (***Blade Runner***), Susan Sarandon și Geena Davis (***Thelma & Louise***), Sigourney Weaver (***Alien, 1492***).
Acel număr n-a fost să apară. A trebuit să găsim alte "modalități" de a continua editarea. Nu le-am găsit pe cele mai bune, dar asta e!

*• "AH, BD! a prezentat pe larg în nr. 7 vizita (lui Charles Berberian și Jean-Claude Denis în România astă-vară), număr dedicat de altfel Sărbătorii Muzicii și Benzii Desenate. În numărul 6 din mai 2000, amatorii care citesc curent românește pot găsi lectura unei pagini din Steve Canyon de Umberto Eco. Această simpatică revistă **AH, BD!** este tipărită pe o hârtie de ziar îngălbenită a cărei calitate proastă e de ajuns pentru a da măsura prăpastiei economice care separă Estul de Vest, aici unde cel mai orice supermagazin varsă cataloage luxuoase de prezentare a stocurilor în toate cutiile poștale care gem de atâta risipă cronică și abundență ostentativă."* (***LDC bédégrammes 130, dernier du Siécle***) Ce nu știu cei de la LDC este că se risipesc și la noi bani pe tot felul de manelisme ("kitsch-uri", pentru intelectuali!).
Obstacolul limbii îl evocă și cronicarul BD din ziarul portughez ***Notícias de Entrocamento*** (*Há curiosidades a ter debaixo de olho, pese embora o obstáculo da língua*).

*• "Voi încerca să fac și eu cunoscută existența acestui magazin BD, prezentându-l în viitorul număr al site-ului meu **(www.geocities.com/subversive)**, sigur, un site personal, dar care a început să fie cunoscut în rândul iubitorilor imaginarului... Mi-a plăcut ideea acelor numere tematice, care au poate principalul merit de a realiza o inițiere în vasta cultură BD.Și eu cred că aici trebuie să pornim, dacă vrem să realizăm și în România o cerere pentru arta BD. Orice pasiune se cultivă.Sper că veți reuși să continuați această inițiativă și aștep cu interes apariția numerelor viitoare - un tânăr dar veșnic fan BD, **Cătălin Stoian**, Constanța"*

*• "Felicitări, Marian, pentru povestirea ta **Accident**. Dodo a realizat o foarte bună prezentare a activității mele de aici. Îi mulțumesc foarte mult pentru articol. Îi mulțumesc și lui Viorel Pîrligras pentru cuvintele frumoase scrise în articolul **Visul continuă**. Întotdeauna l-am apreciat pe Viorel ca pe un foarte bun desenator De aceea am și dorit să colaboreze și el într-un fel la revistele pe care le editam. Visul meu a fost ca să adun încet, încet, pe toți desenatorii din țară sub aripa revistei **Carusel** și să creez o platformă de lansare pentru noi talente. De asemenea am apreciat umorul lui Valentin Iordache." (**Sandu Florea**, New York)*

Voi recupera, în plină resurecție a naturii, câte ceva din spiritul acelui număr, antiteză neoromantică clonată la început de mileniu pentru o nouă sensibilitate: Grațios și Grotesc, Frumos și Străin, Frumoasa și Bestia, Trecutul și Speranța confundate.
În numărul 2 vă uram bun venit în zona crepusculară.
Mergem acum și mai departe?
În plin **ALIEN CORE...**

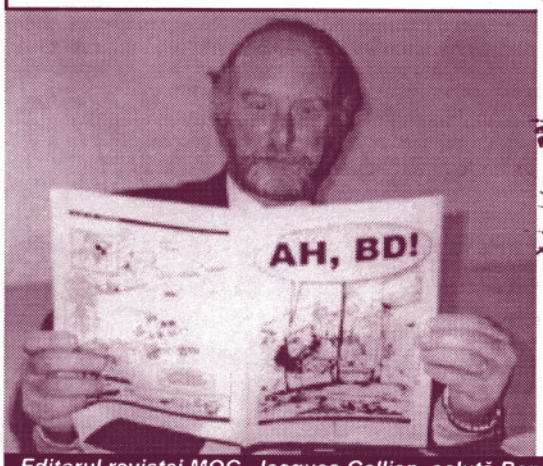

Editorul revistei MOG, Jacques Gallien, salută Banda Desenată Românească

desen de Cristian Loghin

Cea de a doua întrebare, dimpotrivă, priveşte faptul dacă împărţirea benzilor desenate în benzi zilnice (sau în pagini săptămânale) nu determină, în fond, structura intrigii. În cazul lui *Steve Canyon*, autorul a fost nevoit să plaseze climaxul acţiunii la cea de a unsprezecea casetă tocmai pentru a determina în cititor aşteparea episodului următor (şi deci „cererea" comercială). De altfel, e probabil ca o secvenţă de o asemenea perfecţiune tehnică să fie o reuşită tocmai pentru că autorul dispunea de o pagină şi nu de o simplă bandă de trei sau patru casete (1) şi deci, în circumstanţe normale, el ar fi ajuns să furnizeze un produs din punct de vedere artizanal mai puţin realizat şi mai neglijent. În plus, obligat să reia propriul discurs la distanţă de o zi sau chiar de o săptămână, ela fost constrâns să propună situaţii şi personaje standard, tocmai pentru a putea oferi cititorului puncte clare de referinţă fără a-i forţa memoria. O femeie „fatală", fiindcă învestmântată în mătase neagră, se impune memoriei mele fără echivoc. Dacă personajul se conturează prin acumularea progresivă de detalii infinitezimale, n-aş reuşi să păstrez întrutotul o schemă mnemonică asupra căreia să fac să conveargă orice nouă informaţie, şi aş dizolva-o într-o serie de impresii nereunificabile. Problema era aceeaşi pentru autorul de romane-foileton care era pus să construiască personaje din topor. Personajul sthendalian nu poate fi citit „în episoade"; şi poate fi urmărit de un cititor numai cu condiţia de a nu abandona practic deloc cartea, nici chiar în intervalele de lectură, şi de a-l reelabora în sinea lui în timpul întregii perioade cât îi ţine companie acestuia. Cu alte cuvinte încă, această dificultate obiectivă a autorului de benzi desenate este aceeaşi pusă în lumină de Poe când afirma că o operă poetică trebuie să fie astfel încât să poată fi citită într-o singură „şedinţă", pentru a nu dispersa efectul pe care aceasta trebuie să-l realizeze. Banda Desenata, dimpotrivă, nu numai că trebuie să fie citită cu intervale, dar în acelaşi timp cu alte benzi desenate (o pagină-supliment de cotidian comportă de obicei de la patru la zece benzi). Unicul ajutor mnemonic pe care-l poate primi cititorul este atunci dat de folosirea de standarde recognoscibile.

Acest fapt (care poate semnala un soi de limită maximă opusă diverselor posibilităţi ale „genului") ar explica şi de ce de obieci benzile desenate în care se recunoaşte o mai mare validitate şi maturitate estetică şi ideologică, nu sunt acelea care apar în episoade, ci acelea care în cadrul unei singure benzi – sau, oricum, unui singur grup de casete– îşi epuizează povestea. Cazul lui *Peanuts* (în care se va vorbi în eseul *Il mondo di Charlie Brown*) e simptomatic: nu numai că fiecare episod epuizează o poveste, dar şi „saga" în integralitatea ei derulează valori din propriul sistem reiterativ, conform căruia diversele poveşti încheiate se adună una peste alta, pe de o parte ducând la exasperare elementele fixe, pe de cealaltă jucându-se tocmai cu recognoscibilitatea acestor elemente fixe, şi neutilizându-se ca artificii pentru coordonarea memoriei cititorului ci ca adevărate obiecte ale unei ironii conştiente (2)

În acest caz condiţionarea specifică se dovedeşte a fi ocazie de discurs. Iată de ce, la afirmaţia că finalitatea comercială şi sistemul dedistribuire a produsului „Bandă Desenată" i-ar determina natura, am putea răspunde că şi în acest caz chiar, ca întotdeauna în practica artei, autorul de geniu este acela care ştie să rezolve *condiţionările* în *posibilităţi*.

2. Până în prezent, am vorbit despre convenţii, de standarde, de coduri. Toate acestea presupun că recursul la convenţiile comunicaţionale se bazează pe existenţa unei ***koiné (limbă comună grecească formată în secolele IV-III î.C. pe baza dialectului atic răspândită ca limbă de înţelegere internaţională la populaţiile din Balcani, Asia Mică şi Egipt; limbă comună sau limbă supralocală, realizată pe baza elementelor comune dialectelor unei limbi, prin evitarea particularităţilor stridente, şi folosită ca mijloc de comunicare între vorbitorii aparţinând unor dialecte sau graiuri diferite - n.tr.).*** Un cod (ca şi o limbă), cu toate posibilităţile sale de a face loc unor mesaje descifrabile de receptori, presupune o comunitate din care facem parte, cel puţin în momentul în care este emis mesajul, fie ca emiţător, fie ca receptor. Or, *koiné,* la care ne gândim atunci când analizăm în termeni de comunicaţie structura unei povestiri în benzi desenate, cu ce anume se identifică? La societatea americană în complexitatea ei? În afară de faptul că există benzi desenate neamericane (chiar dacă genul s-a născut oficial în Statele Unite şi că aici şi-a găsit statutul lui cel mai articulat), este adevărat că benzile desenate produse pentru publicul american sunt consumate în aceaşi măsură şi în Europa – unde au o soartă mai ingrată doar povestirile care fac referinţă la aspecte specifice uzanţelor politice americane, ca de exemplu *Pogo*, povestiri care astfel se bazează pe un sistem de referinţe mai complicat decât altele. Dar, până la ce punct suntem siguri că un cititor american identifică într-o pagină din *Steve Canyon* aceleaşi elemente pe care le-ar recunoaşte un cititor italian? Până la ce punct (fenomenul, în altă măsură, privind soarta oricărei opere de artă, văzută prin timp şi prin spaţiu, consumată de beneficiari diformi din punct de vedere istoric sau sociologic) aceeaşi pagină, în privinţa mesajului, nu a fost ea citită cu referire la coduri parţial diferite? (3)

Pare deci extrem de imprudentă identificarea acestei *koiné* a cititorilor cu membrii unei societăţi industriale moderne, sau cu cetăţenii unei societăţi industriale într-un sistem capitalist.

Că autorul, sau producătorul de benzi desenate, poate construi propriul produs având în faţa ochilor modelul unui om mediu care este cetăţeanul ideal al unei societăţi de masă – este de netăgăduit. Este aici o întreagă ideologie a fericirii şi a consumului (a se vedea filozofia amabilă a dr. Dichter (4) care procedează pe baza unei abstracţiuni similare. Dar dacă "agentul de persuasiune ocult", sau producătorul unui produs cultural mediu pentru omul mediu, foloseşte un model abstract de acest gen este pentru că abstracţiunea devine pentru el o ipoteză metodologică de urmat: pe de o parte, acesta ştie implicit că cu cât va produce mai multe produse adaptate la un model abstract al "omului-mediu", cu atât va concura mai mult la formarea de consumatori adaptaţi la produs, iar modelul abstract va deveni realitate; pe de altă parte, la o etică a fericirii şi a consumului este necesară, ca bază ideologică, produsul cultural în chei diverse. De aceea este mai rentabil, şi comod, a opera în referinţă la o *koiné* nediferenţiată, în speranţa că această insistenţă în ofertă ar putea creea tocmai o cerere reală – fapt ce ar simplifica complet şi definitiv funcţionarea pieţei (5).

Dar ceea ce devine grotesc este faptul că la iluzia-abstracţiune a unei mase nediferenţiate, s-ar plia chiar şi cei care ar trebui să studieze critic fenomenul producţiei şi juisării în mass media.

Chiar şi această simplificare rezultă dintr-o dorinţă inconştientă de unificare a pieţei: există o piaţă a culturii "superioare" care este determinată de produs (care constituie în sine un absolut) şi nu prin modalităţile de juisare; există şi o piaţă a omului masă care nu priveşte cultura (nici produsele de cultură), decât în măsura în care elaborarea de antropologii negative consimte la confecţionarea de analize deprecatorii şi generalizante.

(va urma)

(1) Când apare în limba italiană, în săptămânalul „L'avventura" (25 decembrie 1947), primul episod se termina cu patru casete mai devreme. Efectul de tensiune a fost nul.

(2) Iată astfel un produs de masă care scapă acelei legi a redundanţei indicate de Rosiello şi care prezintă, chiar dacă la nivel minim, caracteristica fundamentală al mesajului poetic şi anume alegerea propriei structuri ca obiect primar al discursului.

(3) Este simptomatic faptul că în ediţia italiană citată a lui Steve Canyon, nu se înţelege că de fapt Steve este aviator: în traducere sunt pierdute indiciile referitoare la activitatea lui, care în original sunt trădate de două expresii în slang (argou).

(4) Cfr. Studiul La strettegia del desiderio (din acelaşi volum, Apocalittici e integrati – n.trad.)

(5) Este echivocul, destul de comod, care atârnă greu de exemplu asupra unei politici televizuale care urmează satisfacerea exigenţelor unui public mediu; când de fapt că urmăreşte un proiect de impunere a exigenţelor (aşa cum făceam observaţia în studiul asupra televiziunii)

CHESTIUNI DERIVATE este partea a IV-a a studiului consacrat Benzii Desenate - partea I a apărut în numărul 6, a II-a, în nr.7, a III-a în nr. 9

*obiectul studiului (în „Apocalitci e integrati" de Umberto Eco, Editura Tascabili Bompiani,1985) este prima planşă a seriei„Steve Canyon" de Milton Caniff; traducere: M.M.

American Comic Book Industry

de Sandu Florea

Materialul l-am susţinut în faţa Asociatiei Artistilor din Long Island care este formată din pictori, sculptori şi graficieni care nu lucrează în comics şi care au dorit să vadă pe viu cum ce creează un personaj de BD. Am avut numai o oră la dispoziţie pentru demonstratie si câteva minute pentru prezentare, de aceea a trebuit să pun pe hârtie pricipalele idei concentrând materialul cât mai mult posibil. Deşi, dupa aprecierile mele, aproximativ 1500-2000 artisti (scenarişti, desenatori, tuşori, coloristi) lucrează ca profesionişti în comics, nu exista o asociaţie la nivel naţional care să-i reprezinte. Au fost nişte încercări de asociere dar fără rezultat şi la ora actuală există doar un aşa numit Comics Fund (o anumită sumă de bani realizată din donaţii) care este folosită pentru ajutorarea artiştilor cunoscuţi care au procese cu editurile pentru drepturile de autor, copyright, etc.
La nivel local există tot felul de cluburi, cenacluri, care se grupează în general în jurul unui magazin de cărţi de benzi desenate (comicbooks) care cuprinde în general fanii, colectionarii şi eventual citiva artisti profesionişti din regiune.De asemenea se organizează multe Convenţii (Saloane de BD) in principalele oraşe din America (New York, Filadelfia, San Diego, Chicago etc.) la care participă mii de fani, dealeri şi zeci de artişti cunoscuţi care sunt invitaţi special pentru eveniment. Deosebirea faţă de Saloanele din Europa este că o Convenţie are un rol comercial foarte pronunţat. Dealerii vând (cumpără) „colectible comics" (de colecţie) la (de la) fani, colecţionarii şi amatorii de artă cumpară planşe originale de la artişti, artiştii ţin demonstraţii de desen sau dau autografe etc. Unul din cele mai importante convenţii cu participare internaţională este cea din San Diego care a ajuns deja la cea de-a 30-a ediţie. În New York se ţine o Convenţie la fiecare două luni. În primii ani am participat cu regularitate dar am început să le mai răresc din cauza programului încărcat de lucru pe care îl am în prezent.

TriCounty Artists of Long Island, Inc.

Board of Directors
Arthur Amster, Alex Berger, Lisa L. Cangemi, Theresa Connelly, Marvin Edson, Marilyn Futterman, John Galaskas, Morris Kaufman, Gil Kessler, Marilyn Kestin, Christine Maday, Kay O'Regan, Joyce Rosen, Sy Schiff, Rubin Sofer

NEXT MEETING: MONDAY, NOVEMBER 19, 2000 • 7:45 PM SHARP!
at American Legion Hall, 240 Franklin Avenue, Malverne

Meeting dates 2000/2001: February 19, March 19, April 15, May 21, June 18.
NO MEETINGS IN DECEMBER AND JANUARY

The meetings and demonstration will begin PROMPTLY at 7:45. Please be there on time!

Alex Berger brought us up to date on TriCounty activities and introduced our demonstrator, Bob Cariola.

Demo Explanation: Through an error in planning, our internationally known comic book artist, Sandu Florea, originally scheduled for October, will demonstrate on November 19. On short notice, Bob Cariola generously worked out his schedule to demo for us in October.

OCTOBER'S DEMONSTRATOR

Bob Cariola again showed his inimitable and ingenious representational style by slap-dash-poke-and stroke blotches of color over a predrawn canvas of 3 musicians playing their instruments. Bob adds a filler like modeling paste to his acrylics to make them more buttery. Then with a big 7 or 8 brush, he carefully but haphazardly splotched his various bright paint strokes covering much of his canvas. Then, one by one, he invited the audience to do their blotching on his canvas. Would you think that we destroyed his art? He brought the whole painting together by solidifying the colors and developing his musicians with selective bold black acrylic line, much to the amusement and appreciation of the audience. It was a most creative audience-participating evening.

NOVEMBER'S DEMONSTRATOR COMING UP:

Sandu Florea, an internationally known children's and comic book illustrator. Rumanian born, he considers himself mostly self-taught. He has received international awards for 'best children's illustrations artist of the year.Sandu came to America in 1991, and has since worked on Marvel projects as Avengers, Captain America, Conan, Doctor Strange and Thor. Sandu will actually draw one of his comic book creations which will be offered as a lottery prize to a lucky winner. He will autograph any of the comic books of his that you might have. Be there to see him!
Alex Berger is scheduled to be our demonstrator for ~~November~~ December. Alex will conclude his most interesting "Philosophy for an Artist".

Dragi prieteni şi colegi,

În această seară, aş vrea să fac o scurtă prezentare despre arta benzii desenate şi să vă dau câteva informaţii despre Industria Americană a Benzilor Desenate (comic books).

În urmă cu doi ani, fanii şi comunitatea autorilor de benzi desenate au sărăbătorit primul secol de existenţăa benzii desenate. Situată undeva între ilustraţia de carte şi cinema, banda desenată poate fi considerată într-adevăr cea de a noua artă. În utlimele două decade, au fost create muzee specializate dedicate artei benzii desenate ca o recunoaştere a importanţei benzii desenate în evoluţia culturală a secolului 20. Mediul benzii desenate a avut un mare impact asupra culturii populare, a artelor vizuale, cinematografului şi televiziunii în special. Multe filme au fost adaptări ale unor personaje celebre de benzi desenate precum Superman, Batman, Spider-Man, X-Men, Blade etc şi această tendinţă va continua în viitor.

Banda desenată este o formă unică şi specializată de publicitate care cere tehnici individuale unice în cursul tuturor fazelor creaţiei, producţie şi procesul de tipărire. Pentru a crea o carte de benzi desenate (comic book), nu este de ajuns să fii un foarte bun artist, să ştii multe despre anatomie, perspectivă, sau să desenezi privelişti neobişnuite sau monştii extratereştri. Cel mai important lucru este acela de a fi un bun povestitor. Sigur, există multe cărţi despre cum să desenezi benzi desenate, sau cum să tragi în tuş, zeci de cărţi despre anatomie şi naraţiune, nici una dintre aceste cărţi nu poate înlocui talentul, truda şi hotărârea necesare în această istovitoare profesie.

În ultimii câţiva ani, computerele şi tehnologiile de desktop publishing au adus câteva din cele mai profunde schimbări în editarea de benzi desenate din ultimele decenii. Chiar şi în creaţia artistică în manieră tradiţională nu a fost totuşi afectată, dat fiind că artistul foloseşte tot hârtia, creionul şi tuşul, noile tehnologii au schimbat totuşi culorarea, letrajul, editarea şi procesul de tipărire. Folosind hârtie de calitate şi culori sofisticate, unele titluri au ajuns să concureze cele mai bune albume de artă din librării. O altă schimbare importantă în această industrie a fost crearea unui nou instrument de marketing numit "direct sales market".

După cum ştim, benzile desenate reprezintă un bun articol de colecţie. Unele dintre ele au ajuns la o valoare de zeci de mii de dolari. Mulţi dealeri şi colecţionari îşi câştigă existenţa cumpărând şi vânzând comics de valoare pentru fani şi persoane interesate.

(continuarea în pagina a şasea)

"Comics": termenul american implică editarea, chiar dacă şi o idee depreciativă (oare?), "comică", de distracţie.

PE MICA PLANETĂ OASIS SE AFLĂ MARELE OBSERVATOR. DE ACOLO, LEGENDARII POWER-KNIGHTS SUPRAVEGHEAZĂ UNIVERSUL.
E SI LOCUL DE PREGĂTIRE A TINERILOR RĂZBOINICI. AICI, ÎSI ÎNTĂRESC TRUPUL SI ÎNVATĂ CODUL CAVALERISMULUI.
LADY CARPELLA ARE MENIREA DE A INSTRUI URMĂTOAREA GENERATIE DE POWER KNIGHTS.
EA LE VORBESTE DE SUTELE DE MARI RĂZBOINICI CARE LUPTĂ PENTRU IMPERIU CHIAR SI ASTĂZI.
NU CREDEAM CĂ SUNT ATÂTIA SLUJITORI AI PUTERII!
ATÂTEA NUME CELEBRE WEGOR, KARAX, KRUGG...
AH, KRUGG... IATĂ UNUL ÎNTR-ADEVĂR NTERESANT
SPUNE-MI DESPRE EL!
PREA BINE! ÎTI VOI SPUNE, CĂ TOT ESTE EL CAM SCUMP LA VEDERE !

"Vânzările directe" profită de această situație. Cum funcționează acest sistem? Există peste 5.000 de magazine specializate în benzi desenate în toată țara. Proprietarii comandă un număr de comics noi dintr-un catalog de distribuitor, cumpărându-le în avans în sistem fără retururi. Ei depozitează exemplarele nevândute pentru viitori colecționar interesați de titlu. Achiziționarea în sistem fără retururi este un avantaj important pentru editorii mai mici sau persoanele care se autoeditează. Editorul știe dinainte câte exemplare poate tipări și este sigur că toate exemplarele se vând. Pentru prima dată acum este posibil pentru un mic editor să supraviețuiască dacă este în stare să vândă peste 5.000 de exemplare. Ca rezultat al acestor schimbări, piața a fost fragmentată și un număr mare de noi stiluri și subiecte au apărut având un impact benefic asupra industriei. Astăzi, cu ajutorul computerelor și vânzărilor directe, oricine poate fi un editor, nu doar câteva conglomerate selecte.

Acum, să vă spun ceva despre producția editorială de benzi desenate. De obicei o echipă de șase oameni lucrează la un titlu. Aceștia sunt scenaristul (writer), desenatorul (penciller), tușorul (inker), letristul (letterist), coloristul și editorul.

Scenaristul crează un script cu descrierea acțiunii pe fiecare pagină. Desenatorul dă viață poveștii desenînd cu creionul fiecare casetă și pagină. Paginile desenate (creionate) se duc apoi la tușor care are o sarcină foarte importantă, aceea de a trece creionajele într-o lucrare artistică finită, gata de tipărire. Paginile trase în tuș se duc apoi la letrist care scanează lucrarea pe un computer și face letrajul. Coloristul folosește computerul pentru a face separația de culoare și pregătirea cărții pentru publicare. Editorul adună echipa căutând cei mai buni artiști disponibili în acel moment. El coordonează echipa stabilind termene pentru fiecare membru și supervizând deciziile creative luate de artiști.

În privința demonstrației de astăzi, aș vrea să desenez un poster cu Conan Barbarul. Posterul a fost prima din mai multe mostre făcute pentru Marvel înainte a a primi primul angajament.

Am făcut benzi desenate timp de douăzeci de ani în România. Din cauza regimului comunist, aveam prea puține informații despre benzile desenate americane și vest-europene cu excepția câtrova reviste franțuzești. Când am venit în America în 1991, evident, primul drum a fost la un magazin de benzi desenate pentru a vedea cum erau făcute benzile desenate americane. Vă spun că a fost ca o călătorie pe altă planetă. Sute și sute de personaje și titluri necunoscute umpleau un imens depozit și o mulțime de oameni de toate vârstele se uitau la benzi desenate, vechi și noi, și cumpărau o mulțime de cărți. În stare de șoc, am ieșit din magazin să-mi limpezesc mintea și întrebându-mă ce urma să fac. Ca artist nu poți desena ceva ce nu înțelegi. M-am întors în magazin sperând să găsesc ceva de care să mă pot apropia. Din fericire, am văzut într-un colț, ascuns printre tone de chestii cu supereroi un număr din Conan Barbarul, un tip mai real, fără superputeri care luptă ca un războinic cu o sabie și o secure. Am făcut multe benzi desenate istorice pentru revistele pentru copii din România, așa că un voinic cu o spadă mare în mâini era exact ce-mi trebuia. Astfel m-am hotărât să fac câteva mostre cu Conan pentru a le trimite la Marvel. Ăsta a fost norocul meu. Mai târziu, am aflat că editorul lui Conan, Mike Rockwitz, tocmai căuta noi artiști. Marile porți Marvel erau deschise atunci.

Și acum demonstrația...

Sandu Florea
Baldwin, New York
November 18, 2000

Sandu Florea este unul din invitații speciali ai Salonului BD Constanța 2001

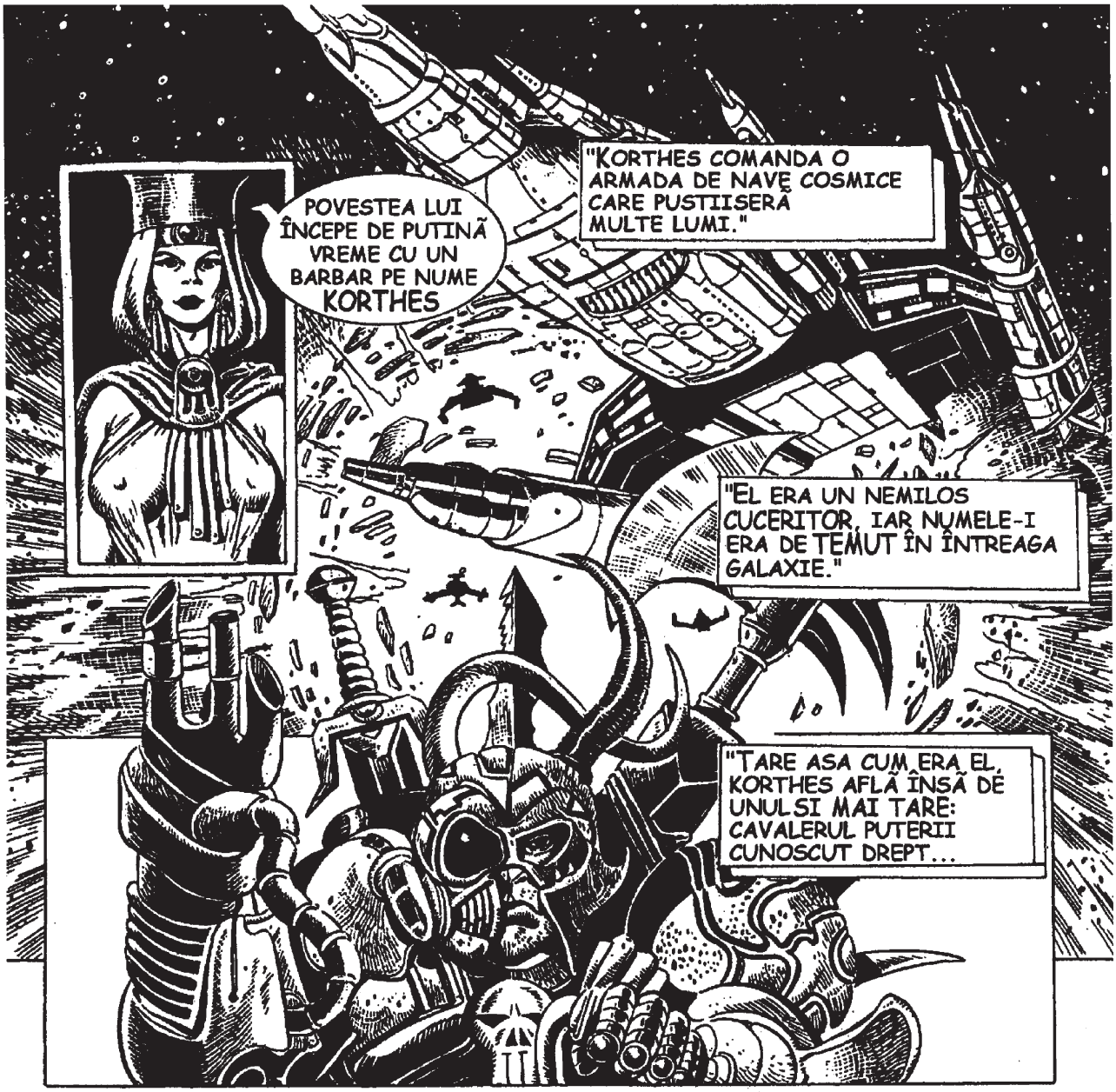
POVESTEA LUI ÎNCEPE DE PUTINĂ VREME CU UN BARBAR PE NUME KORTHES
"KORTHES COMANDA O ARMADA DE NAVE COSMICE CARE PUSTIISERĂ MULTE LUMI."
"EL ERA UN NEMILOS CUCERITOR, IAR NUMELE-I ERA DE TEMUT ÎN ÎNTREAGA GALAXIE."
"TARE ASA CUM ERA EL, KORTHES AFLĂ ÎNSĂ DE UNUL SI MAI TARE: CAVALERUL PUTERII CUNOSCUT DREPT...

"THE GOD OF THE CENTAUR GALAXY!"

©2000 STORY AND ART BY: SANDU FLOREA

"KORTHES SE ÎNDREPTA SPRE PLANETA LUI KRUGG, DORNIC SĂ-SI ÎNFRUNTE OPONENTUL, INVINCIBIL ZICE-SE."
"KORTHES ERA MEREU DORNIC SĂ ÎNFRUNTE NOI PRIMEJDII."

* lucrare inedită pe care o publicăm cu permisiunea autorului - © Sandu Florea & AH, BD!

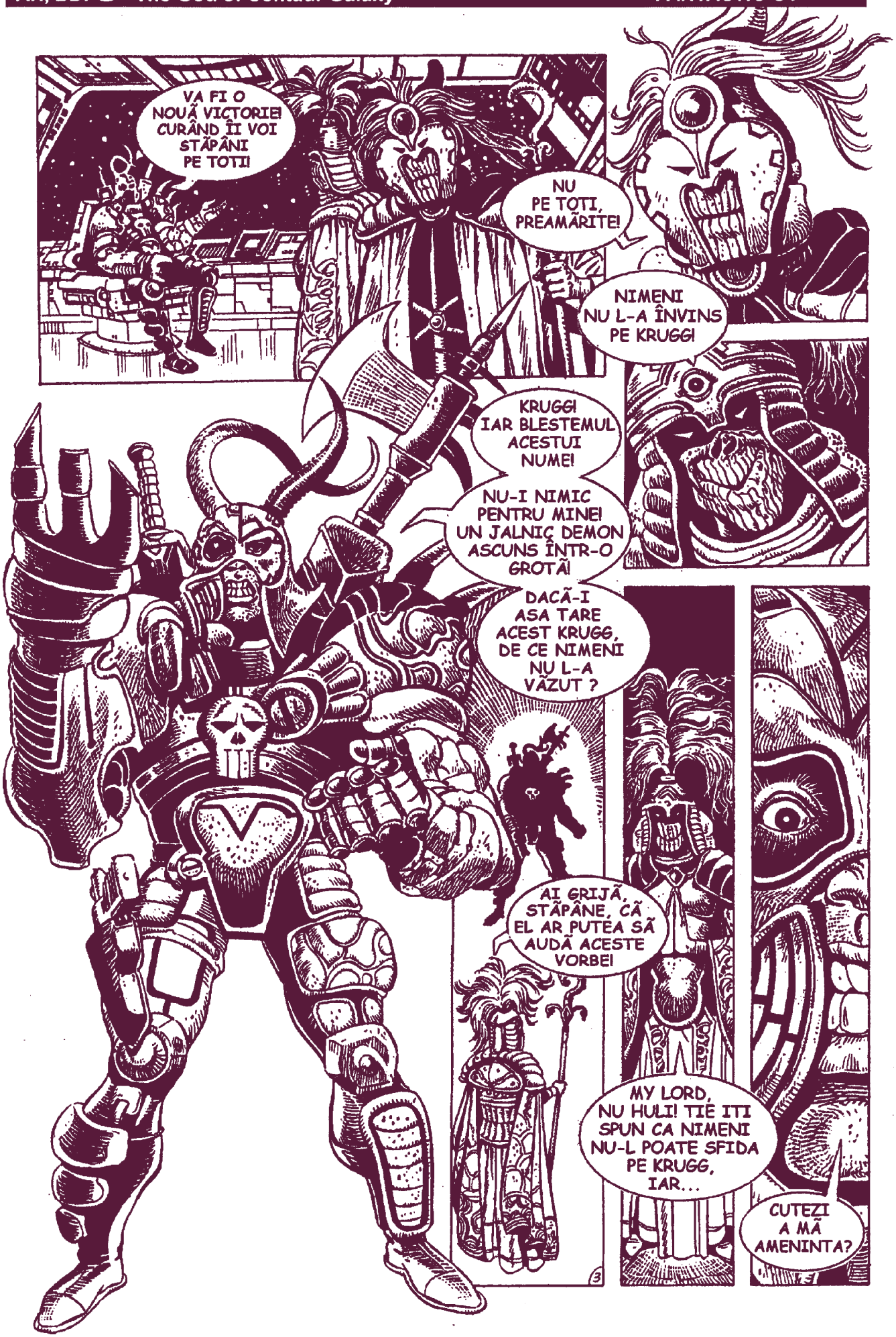
VA FI O NOUĂ VICTORIE! CURÂND ÎI VOI STĂPÂNI PE TOȚI!
NU PE TOȚI, PREAMĂRITE!
NIMENI NU L-A ÎNVINS PE KRUGG!
KRUGG! IAR BLESTEMUL ACESTUI NUME!
NU-I NIMIC PENTRU MINE! UN JALNIC DEMON ASCUNS ÎNTR-O GROTĂ!
DACĂ-I ASA TARE ACEST KRUGG, DE CE NIMENI NU L-A VĂZUT ?
AI GRIJĂ, STĂPÂNE, CĂ EL AR PUTEA SĂ AUDĂ ACESTE VORBE!
MY LORD, NU HULI! TIE ITI SPUN CA NIMENI NU-L POATE SFIDA PE KRUGG, IAR...
CUTEZI A MĂ AMENINȚA?

VEI PLĂTI PENTRU A TA OBRĂZNICIE!
KORTHES ESTE CEL MAI TARE DINTRE TOTI!
ACUM, LA ATAC, RĂZBOINICII MEI! PLANETA LUI KRUGG VA FI A MEA!
"CA O FURTUNĂ DE FOC SI OTEL, FORTELE LUI KORTHES S-AU NĂPUSTIT ASUPRA LUMII LUI KRUGG FĂRĂ A ÎNTÂMPINA PREA MARE ÎMPOTRIVIRE."

"ÎN DOAR CÂTEVA ZILE, POPORUL DIN LUMEA LUI KRUGG A FOST ÎNROBIT."
"AU FOST ÎNCREDINTATI CĂ ZEUL LOR ÎI VA OCROTI. DAR ZEUL LOR NU ERA NICĂIERI."
"KORTHES ERA MULTUMIT DE CÂT DE REPEDE ÎI CĂZUSE ACEASTĂ LUME LA PICIOARE."
"ÎSI PETRECEA ZILELE SI NOPTILE ÎN DESFRÂU, GUSTÂND DIN CELE MAI DE SOI PLĂCERI PE CARE ACEASTĂ PLANETĂ I LE OFEREA."
"INEVITABIL, UNII RĂZBOINICI ÎNCEPURĂ SĂ SE REVOLTE..."
"LUCRURI MISTERIOASE ÎNCEPURĂ A SE PETRECE. NAVELE SI BAZELE MILITARE ALE INVADATORILOR ÎNCEPURĂ A FI DISTRUSE PE TIMPUL NOPTILOR."
PENTRU KRUGG, PENTRU LIBERTATE!
FII GATA! IATĂ CĂ VIN!
"MEMBRII GĂRZII NEGRE A LUI KORTHES ERAU ATACATE DE CUTREMURE SI PUHOAIE CA DIN SENIN."
5

REVOLTE, CUTREMURE, PUHOAIE...!
CE-NSEAMNĂ? CER LĂMURIRI SI AM PARTE DOAR DE VORBE GOALE!
DOAR VORBE, ALTCEVA N-AVEM, STAPÂNE!
E VOINTA MARELUI ZEU!
E VOINTA LUI KRUGG!
SINGURUL ZEU SUNT EU!
DACĂ TREBUIE, ÎL VOI SCOATE DIN VĂGĂUNA LUI!
NU, PREAMĂRITE, NU FACE ASTA!
CINE-L HULESTE NU SCAPĂ CU VIATĂ!
AJUNGE! NUMAI EU SUNT STĂPÂNUL ACESTEI LUMI!
AVETI TREI ZILE SĂ OPRITI PRĂPĂDUL! DE NU, VETI MURI UNUL CÂTE UNUL!

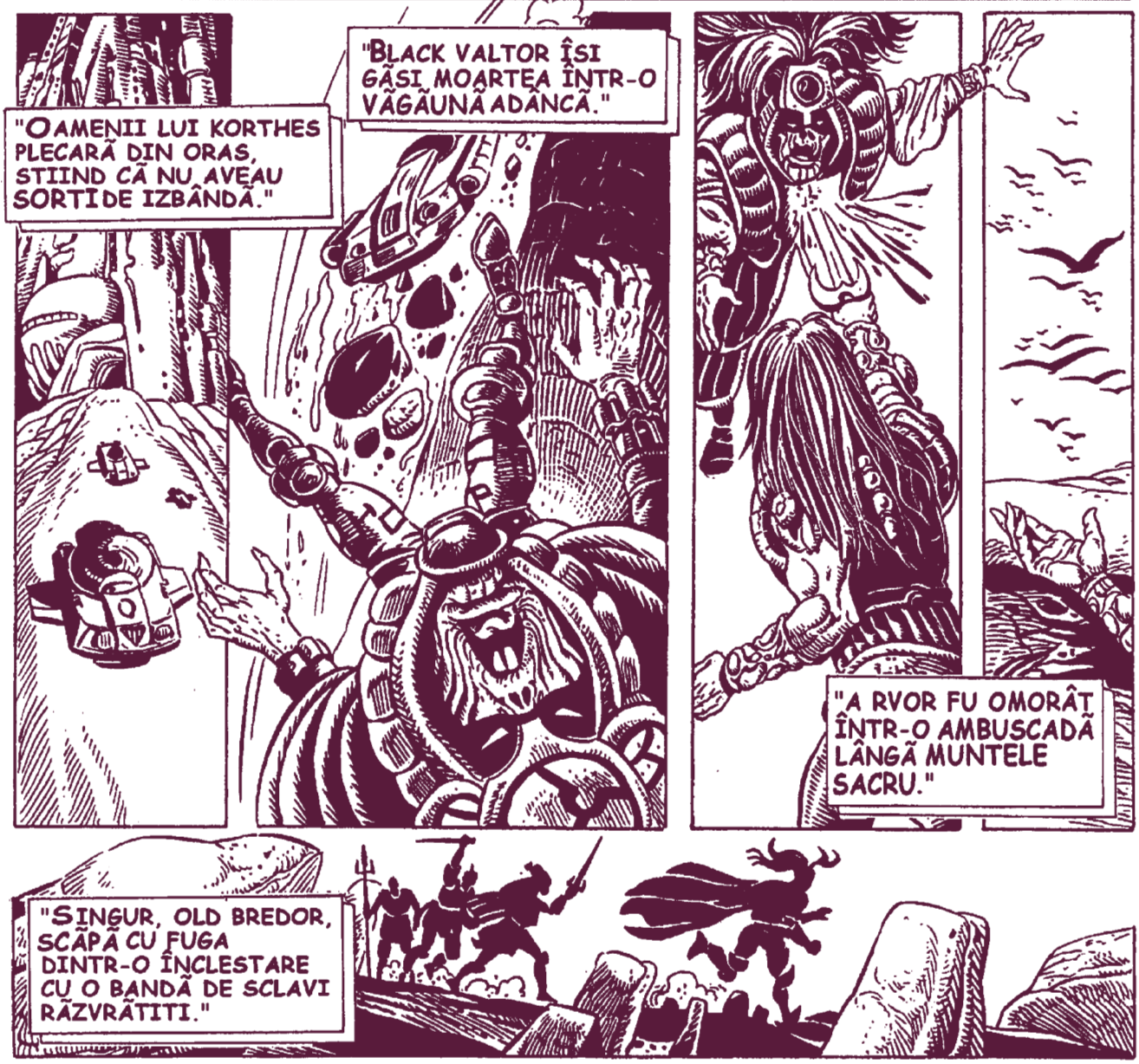
"OAMENII LUI KORTHES PLECARĂ DIN ORAS, ȘTIIND CĂ NU AVEAU SORȚI DE IZBÂNDĂ."
"BLACK VALTOR ÎȘI GĂSI MOARTEA ÎNTR-O VĂGĂUNĂ ADÂNCĂ."
"A RVOR FU OMORÂT ÎNTR-O AMBUSCADĂ LÂNGĂ MUNTELE SACRU."
"SINGUR, OLD BREDOR, SCĂPĂ CU FUGA DINTR-O ÎNCLEȘTARE CU O BANDĂ DE SCLAVI RĂZVRĂTIȚI."

"BREDOR S-A ÎNTORS LA KORTHES PENTRU A-I SPUNE CE TREBUIA FĂCUT."
MY LORD, E DOAR O SOLUȚIE!
CÂTĂ VREME VA TRĂI KRUGG, POPORUL ACESTEI LUMI TE VA SFIDA!
TREBUIE SĂ-L OMORI PE KRUGG!
ÎNȚELEG... CU KRUGG MORT, MĂ VOR ADORA PE MINE...
DAR IERI SPUNEAI CĂ NU POATE FI ÎNVINS!

EL ESTE NEÎNVINS PÂNĂ ACUM!
DAR NU L-A ÎNTÂLNIT PE KORTHES!
ÎL VOI VOI GĂSI PE ACEST KRUGG... SI-L VOI DISTRUGE!
"ÎNCREZĂTOR SI GATA DE LUPTĂ, KORTHES A ZBURAT CU NAVA DE LUPTĂ SPRE MUNTELE SACRU."
"ÎN GROTĂ GĂSI UN CIUDAT CRISTAL STRĂLUCITOR."

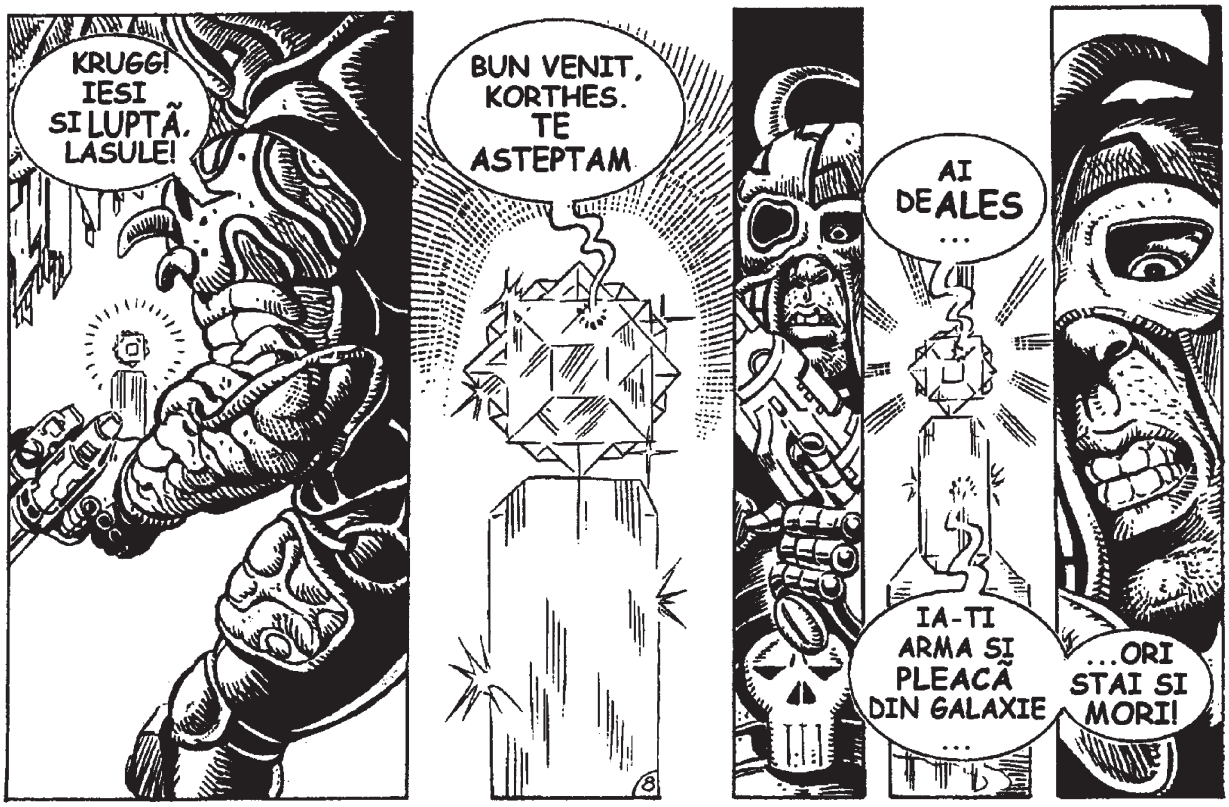
KRUGG! IESI SI LUPTĂ. LASULE!
BUN VENIT, KORTHES. TE ASTEPTAM
AI DE ALES ...
IA-TI ARMA SI PLEACĂ DIN GALAXIE ...
...ORI STAI SI MORI!

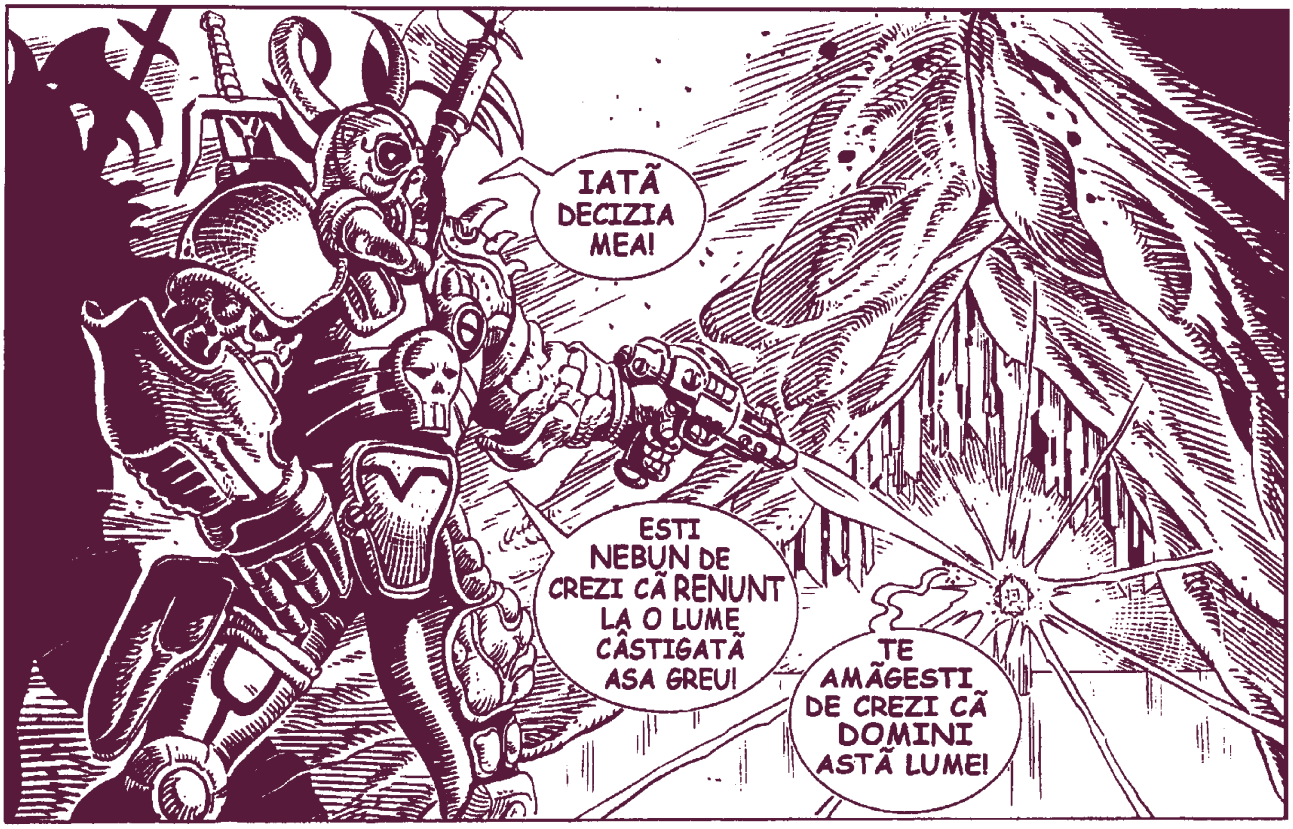
IATĂ DECIZIA MEA!
ESTI NEBUN DE CREZI CĂ RENUNT LA O LUME CÂSTIGATĂ ASA GREU!
TE AMĂGESTI DE CREZI CĂ DOMINI ASTĂ LUME!

NAH! GATA CU VORBA!

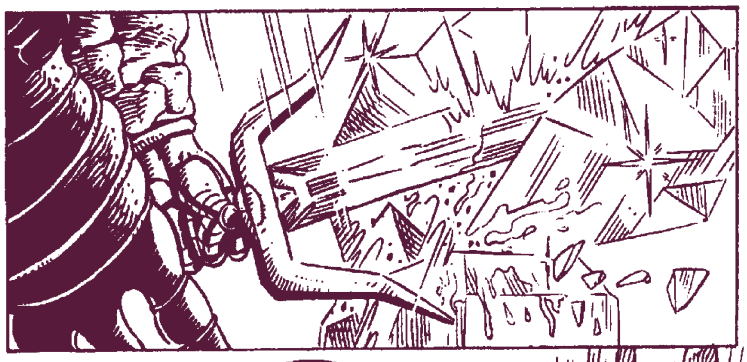

AI AVUT DE ALES, KORTHES. ORICE S-AR ÎNTÂMPLA...

TACI!

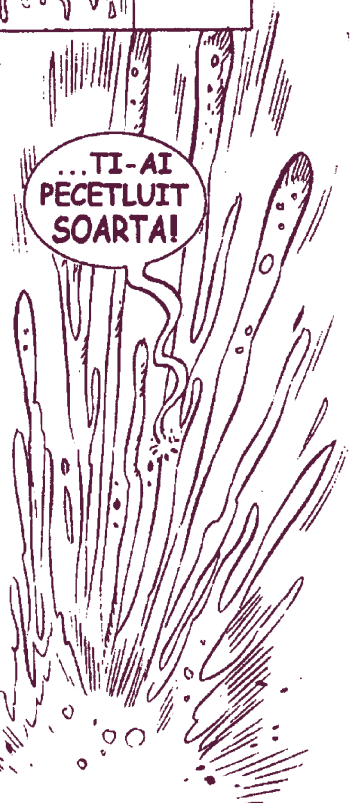
...TI-AI PECETLUIT SOARTA!

"CRISTALUL SE TOPI SI LUMINA TÂSNI! PERETII GROTEI SE CUTREMURAU!"
"NICICÂND KORTHES N-A SIMTIT O ASEMENEA DURERE."
"KORTHES PRIVI ÎNAPOI SPRE INTRAREA ÎN GROTĂ..."
"...SI ABIA ATUNCI ÎNCEPU SĂ ÎNTELEAGĂ."
"GROTA ÎI PĂRU CA O GURĂ CARE, ÎNCET, SE ÎNCHIDEA..."
"LUÂNDU-I ULTMA SPERANTĂ DE SCĂPARE!"

"ALERGÂND SPRE NAVĂ, PENTRU PRIMA OARĂ ÎN VIAȚA LUI, KORTHES A ÎNȚELES SENSUL CUVÂNTULUI 'FRICĂ'."
"NAVA IEȘI DIN ATMOSFERA PLANETEI LUI KRUGG, DAR KORTHES ȘTIA CĂ NU ERA ÎNCĂ ÎN SIGURANȚĂ."
"KORTHES PRIVI ÎN URMĂ ȘI TEMERILE SALE TOATE SE ADEVERIRĂ."

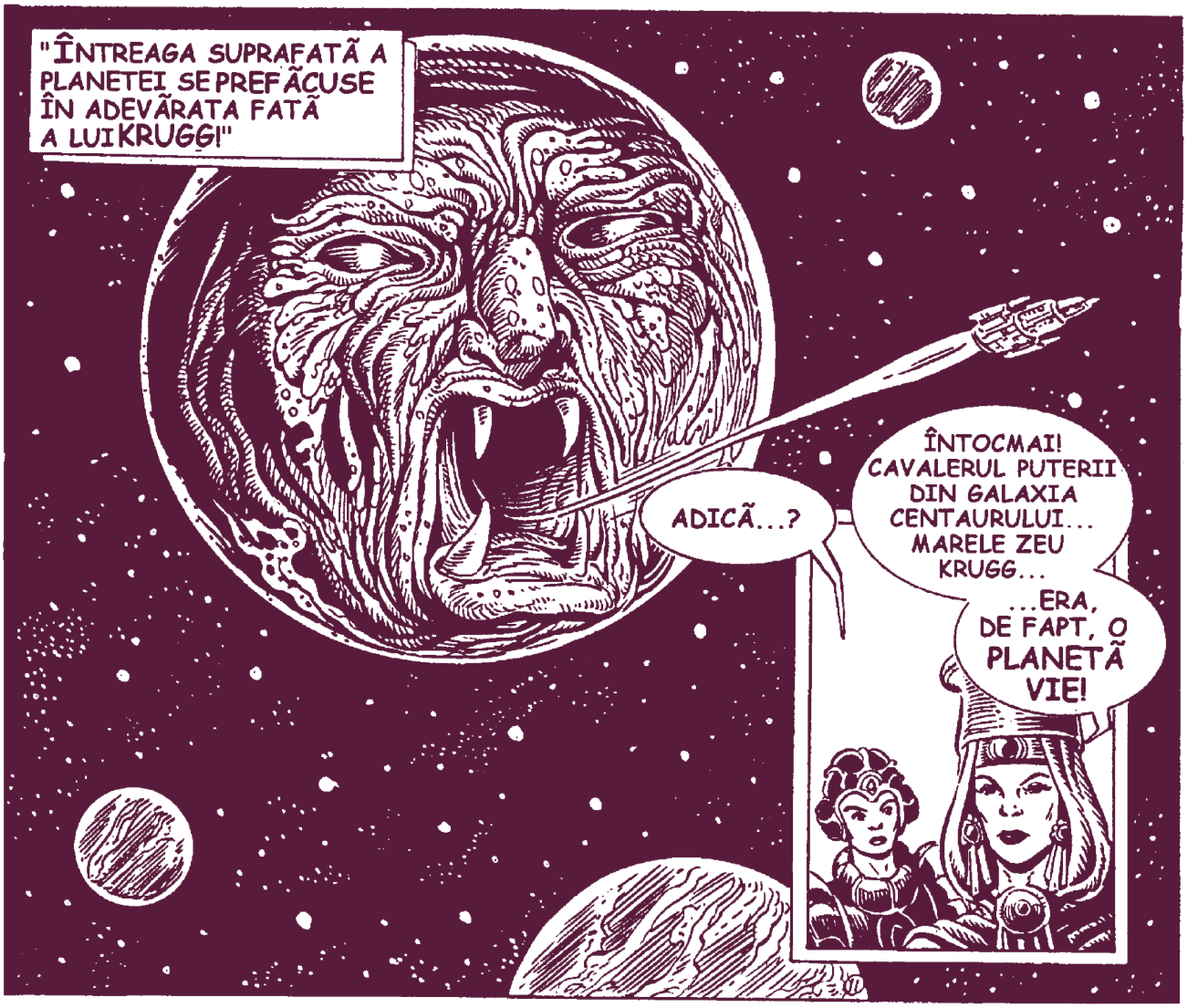
"ÎNTREAGA SUPRAFAȚĂ A PLANETEI SE PREFĂCUSE ÎN ADEVĂRATA FAȚĂ A LUI KRUGG!"
ADICĂ...?
ÎNTOCMAI! CAVALERUL PUTERII DIN GALAXIA CENTAURULUI... MARELE ZEU KRUGG...
...ERA, DE FAPT, O PLANETĂ VIE!

ACUM STII DE CE KRUGG NU PREA VINE PE LA OBSERVATOR!
ESTE ÎNCĂPĂȚÂNAT STĂ MAI MULT PE ORBITA LUI!
"ȘI NICI N-ARE DE CE SĂ O IASĂ PREA DES, CĂ, VEZI, PENTRU KRUGG..."
"...NIMICIREA DUȘMANILOR"
"E LUCRU UȘOR..."
"...IAR KORTHES BARBARUL N-A FOST O EXCEPȚIE!"
OI AJUNGE ȘI EU UN POWER-KNIGHT CUM E KRUGG!
POATE! ACUM INTRĂ PE ORBITA DE CULCARE!
MULȚUMIRI LUI: BARRY DUTTER
END.

Aventura benzii desenate în Franța

"În cele din urmă, îți dai seama că totul este BD: cinematograful, ilustrația, toate tendințele Artei moderne... Viața este BD"
(Rosinki, desenator, ***Sapristi!***, 1995)

"Unii şcolari au câte un prieten care le dă să bea o otravă fără să aibă habar... Otrava aceasta este revista ilustrată proastă care îndobitocește un mare număr de tineri"
(Paul Ardent, ***Coeurs Vaillants***,1938)

Capitolul I
Savoarea poveştii
Trăiască subcultura!

În anii '90, viziunea autorilor de BD devine mult mai critică, mai întunecată, mai cinică. Sunt abordate teme contemporane precum drogurile, violența, marginalizarea, SIDA. Manga intră în scenă odată cu lansarea pe piață, de către editura ***Glenat***, a lui "Dragon Ball Z" şi a lui "Sailor Moon". Dacă în anii '80 dispăruseră reviste ca ***Metal Hurlant*** şi ***Pilote***, acum o nouă tendință schimbă complet peisajul, cu efectul unui ciclon, în special pentru cinematograful francez. Tinerilor cineaşti care stăpânesc la perfecție tehnica nu le este teamă nici de efecte speciale, nici de violență, nici de sânge, nici de gore, nici de exces, nici de glume proate, nici de prost gust, nici de romantism fără limite. Sursele multiple constituie un univers aparte cu mitologie, coduri, transgresiuni. Adolescența lor a fost vrăjită mai degrabă de reviste da ***Starfix*** şi ***Metal Hurlant*** decât de ***Cahiers du cinema***. Cel care a deschis calea este Luc Besson cu "Le dernier combat". Kassovitz spune: "E un prim film făcut de un tip de 23 de ani cu două paralel-n buzunar, dar e un film SF turnat cu un camescop". Jan Kounen, regizorul filmului "Doberman", explică: "În BD totul este permis, pentru că nu te costă mult şi că este considerată subcultură. Mie îmi place Vuillemin, pentru că e detestabil... Trăiască subcultura!" Druillet, autor de BD, preamărește şi el accesibilitatea benzii desenate: "Cu un creion şi o gumă îmi pot permite 30.000 de figuranți şi decoruri de 140 de milioane. Nu-mi rămâne decât să desenez".

Cei care nu citesc BD o consideră nefastă pentru că-i distrage pe tineri de la adevărata lectură şi îi îndepărtează de cultură. În acelaşi timp însă, un sondaj IFOP din 1994 arată că 90% din francezi iau în serios banda desenată - ca practică pe deplin culturală. Suntem acum departe de anii '70, ai controverselor, când Bernard-Henry Levy privea cu dispreț banda desenată şi rock-ul. Reprezentativă pentru contracultura franceză, banda desenată a anilor '70: urbană, violentă şi erotică a învins toate tabuurile, fiind sinonimă cu mişcările produse pe plan social (mai '68 şi ce a urmat). Astfel, banda desenată a devenit din ce în ce mai mult o artă de mase, pentru mase, foarte democratică. De aceea nu trebuie să subestimăm banda desenată.

În numărul viitor, "Eroi pentru toate gusturile":

Personajele de BD sunt nişte aventurieri ai planşei. În spatele fiecărei căsuțe, îi aşteaptă imprevizibilul şi spectaculosul: lovituri periculoase, lovituri de teatru, suspans de tot felul, iluzii sofisticate, gaguri încălciate. Cow-boys, ziarişti, detectivi, descoperitori de civilizații, aviatori sau marinari, adolescenți justițiari sau pirați însetați de bogății... toți stăruind a-l antrena pe citior în jurul lumii şi mai departe pentru a lua-o razna din cotidian.

La ce bun să vorbim despre banda desenată? E drept că nu e mult de când i-a fost acceptat statutul de a IX-a artă şi asta cu multe demonstrații de suferință din partea celorlalte arte aşa-zis clasice, sau mai degrabă canonice. Capul de acuzare: caracterul hibrid al benzii desenate (text şi desen) care face să fie îndeobşte asociată copilăriei şi considerată subcultură. Apărarea: tocmai caracterul hibrid care face din banda desenată "o artă a dialogului aşa cum este teatrul, o artă a punerii în imagini aşa cum este şi cinematograful, dar la fel de bine şi o artă a desenului".
Banda desenată este o artă majoră şi exact acest lucru voi încerca să-l demonstrez prin intermediul acestei lucrări. Deoarece banda desenată a avut partea leului în mintea francezilor, francofonilor şi francofililor în ultimul secol şi jumătate. A devenit un mijloc de comunicare, o componentă mediatică. Îşi are propriul festival, o piață înfloritoare, se "bucură" bineînțeles de cenzură, ceea ce demonstrează, de fapt, impactul pe care îl are asupra oamenilor şi fanilor indubitabili care stau la coadă pentru un album, o planşă, o dedicație (vânătorii).
În ciuda protestelor, în numnele unui anumit fel de cultură, ale unor Bernard-Henry Levy sau Milan Kundera, numiți de Benoît Peeters "aniconetes" în cartea sa "Case, planche, recit", şi în ciuda rezultatelor unor sondaje (IFOP-SIBD, 1994) care spun că banda desenată continuă să pară nefastă pentru 49% din persoanele care nici n-o citesc, totuşi influența sa este din ce în ce mai mare în peisajul cotidian. Poate că mai există urmele unei crize în rândul creatorilor. Dar pentru moment merge şi chiar foarte bine. Pentru că funcția sa primară este să ne distreze şi să ne facă să visăm.
Scriitori, precum Roland Topor sau Daniel Pennac, s-au consacrat ca scenarişti de BD, regizori sunt fascinați de BD, ca un Alain Resnais care stă la coadă pentru dedicații, iar unii autori au devenit chiar regizori, precum Enki Bilal cu "Bunker Palace Hotel" şi "Tykho Moon". Să mai pomenim şi de influența exercitată de BD asupra unor tineri regizori ca Jan Kounen ("Doberman"), Marc Caro ("Delicatessen" şi "La cite des enfants perdus"), Jean-Pierre Jeunnet ("Alien IV" şi co-autor la filmele lui Caro) şi Jean-Pierre Beinex ("Diva"). Şi ei se joacă cu puterea arhetipurilor cinematografului, savoarea filmelor de gen, plăcerea dialogurilor dure. Ciudată tendință şi ciudată interferență! Surprinzător fiind faptul că ştie să se adapteze cererilor. Deci, putem vorbi de o evoluție continuă a benzii desenate încă de la primele sale trei mari teme: Călătoria, Extraordinarul, Prostia.
Poate că iubesc banda desenată pentru "imagerie" şi nu pentru imaginarea unor caractere umane şi supraumane. Poate pentru că a evoluat de la o distracție pentru copii la subiecte semiologice pentru teze de doctora
Sau poate că, până la urmă, totul este...BD.
*Poate pentru că am învățat franceza citind **Pif**.*
Poate că, asta este, începuturile nu se uită niciodată.
Cristina Andreea Anghel

desen de Cătălin Negrea

Cristina Andreea Anghel este studentă în anul III la Litere - Universitatea din Craiova

De necrezut

Pentru prima dată în România, un caricaturist este condamnat penal pentru caricaturile sale!

INFO BULETIN

Sigourney Weaver pentru a cincea oară în „Alien“

gider. Motivul? Nimeni altul decât Pif, un cocke
fratele ei de pe stradă. "În prima zi de convieţuire,
i Pif foarte bine, dar a doua zi, când m-am întors

Nimeni altul decât cainele ei, Pif, dornic să-şi manifeste „afecţiunea" faţă de stăpâna sa. Pif este un cocker auriu, în vârstă de un an şi jumătate, pe care Roxana l-a primit de la fratele său. „Fratele meu este cel care l-a adus pe Pif în familia noastră. El l-a găsit zilele trecute pe stradă şi s-a înduioşat când l-a văzut cât era de drăguţ şi de haios. Cineva îl pierduse, iar noi, după ce am încercat tot ce era omeneşte posibil ca să-i găsim adevăraţii stăpâni, am renunţat şi l-am adoptat", povesteşte Roxana. „În prima zi de convieţuire, eu şi Pif ne-am înţeles foarte bine. Ne-am

întreagă cocoţată pe un frigider. A
extremă a fost cauzată de un anume Pif
ei, dornic să-şi manifeste „afecţiunea" faţă
stăpâna sa. Pif este un cocker auriu, în vârst
un an şi jumătate, pe care Roxana l-a prin
la fratele său. „Fratele meu este cel care l-a
pe Pif în familia noastră. El l-a găsit zilele t
pe stradă şi s-a înduioşat când l-a văzut cât e
drăguţ şi de haios. Cineva îl pierduse, iar noi,
ce am încercat tot ce era omeneşte posibil c
i găsim adevăraţii stăpâni, am renunţat şi
adoptat. În prima zi de convieţuire, eu şi Pif
am înţeles foarte bine. Ne-am jucat tot timp
şi ne-am amuzat teribil, dar a doua zi când m-
am întors acasă, Pif mi-a făcut o mare surpriză

Rapidinhas

Legături de sânge HERMANN

Tată şi fiu în BD

Cei doi Hermann au făcut un album împreună, tatăl desenator, fiul scenarist, despre un paricid!

Cum ajunge un fiu să propună tatălui său un astfel de scenariu?

Hermann tatăl: Fiţi fără grijă, nu ne stă în fire în familia noastră, nici vorbă!

Hermann fiul, Yves: Voiam să ilustrez raporturile dintre un tată şi fiu. De unde titlul, bineînţeles. Subiectul mi-a fost inspirat de numele soţiei mele. Este românca şi se numeşte Jocasta, nume românizat al mamei lui Edip. Asta-i tot!

Cum tot? Tocmai acum devine interesant pour noi. Stiam noi ceva de o nuntă pe la Iaşi... (va urma)

DARDO réédite MIKI et BLEK, en couleurs, dans un format à la française, en parallèle aux rééditions strisicia dont le n°188 dessiné par Mitton est attribué à un mystérieux D.Sinotti (?)

ROUMANIE

AH BD! est un fanzine publié en supplément du journal régional ORA (L'Heure). 16 pages avec des BD roumaines, des articles (Steve Canyon) et l'actualité avec La Fête de la musique et de la BD (18 au 21.6.00) qui avait pour invités français Berbérian et J.C.Denis.

CRAIOVA Le 3° salon de la BD s'est déroulé dans cette ville du 27 au 29.10.00 avec la présence d'une vingtaine d'auteurs et de spécialistes de la BD.

CONSTANTA Le festival se tiendra du 20 au 22 avril 2001 avec pour invités français, Meynet, Pellerin, Loisel.

Dessin de Berbérian & J.C.Denis, réalisé lors de leur Visite en Roumanie.

Pour mes futurs lecteurs roumains
Merci pour votre
Je vous remercie de votre
Je vous remercie de votre
Je vous remercie de

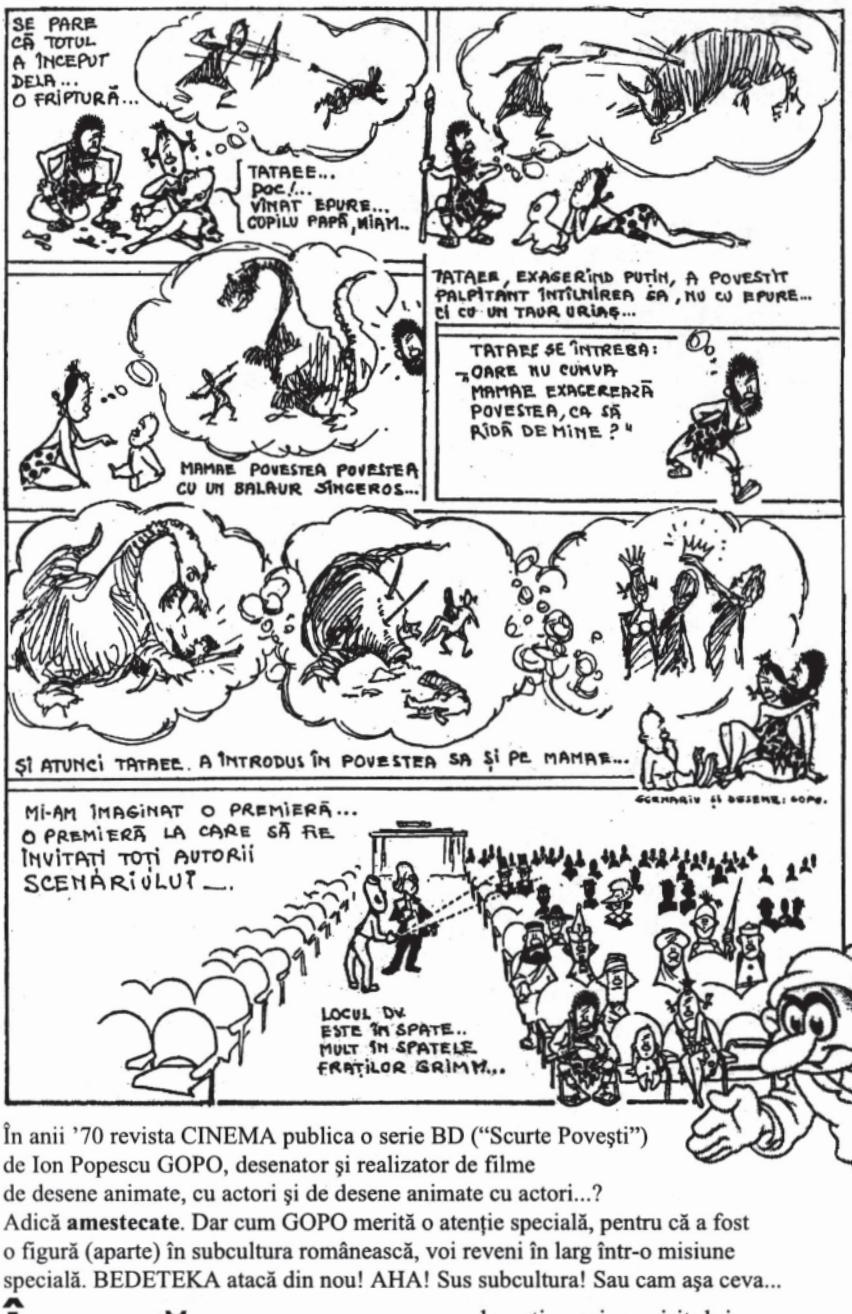
SE PARE CĂ TOTUL A ÎNCEPUT DELA... O FRIPTURĂ...
TATAEE... POC!... VÎNAT EPURE... COPILU PAPĂ, MIAM..
TATAEE, EXAGERÎND PUȚIN, A POVESTÎT PALPITANT ÎNTÎLNIREA SA, NU CU EPURE... CI CU UN TAUR URIAȘ...
TATAEE SE ÎNTREBA: „OARE NU CUMVA MAMAE EXAGEREAZĂ POVESTEA, CA SĂ RÎDĂ DE MINE?"
MAMAE POVESTEA POVESTEA CU UN BALAUR SÎNGEROS...
ȘI ATUNCI TATAEE. A ÎNTRODUS ÎN POVESTEA SA ȘI PE MAMAE...
SCENARIU ȘI DESENE: GOPO.
MI-AM IMAGINAT O PREMIERĂ... O PREMIERĂ LA CARE SĂ FIE ÎNVITAȚI TOȚI AUTORII SCENARIULUI —.
LOCUL DV. ESTE ÎN SPATE.. MULT ÎN SPATELE FRAȚILOR GRIMM...

Iată cât de veche este confuzia! Această "publicație periodică pentru copii înscrisă la Tribunalul Ilfov No 111/943" prezintă **desene animate** cu Domnul Baston.

Tot respectul totuși pentru "Domnul NIKI POPESCU" îngrijitorul acestei reviste de **benzi desenate**. Coperta și extrasul sunt din numărul din 14 ianuarie 1944.

DE AZI ÎNCOLO NU MAI MĂ BAG NU MĂ MAI AMESTEC. ORICE S-AR ÎNTÂMPLA!..
HOȚILOR! PUNGAȘILOR! MI-AȚI FURAT DOUĂ MERE! AJUTOOR!!! POLIȚIAAA!

În anii '70 revista CINEMA publica o serie BD ("Scurte Povești") de Ion Popescu GOPO, desenator și realizator de filme de desene animate, cu actori și de desene animate cu actori...? Adică **amestecate**. Dar cum GOPO merită o atenție specială, pentru că a fost o figură (aparte) în subcultura românească, voi reveni în larg într-o misiune specială. BEDETEKA atacă din nou! AHA! Sus subcultura! Sau cam așa ceva...

În apărarea comics-ului

de Iordan Chimet

La început întâmplător, prin suitele de desene ale lui **Gustave Doré**, **Wilhelm Busch** (părintele triumfător al lui ***Max și Moritz***, primii farsori ai acestei lumi), **Caran Ditche**, apoi din ce în ce mai imperativ, banda dsenată. începe să ocupe un loc tot mai important în paginile ziarelor și revistelor din lumea întreagă. Denunțat drept un drog al secolului de către unii sociologi contemporani ai culturii, comics-ul este apărat de către alții drept o autentică bucurie, o sursă de delectare, rafinată, nu de puține ori, a spiritului.

Renumitul apărător al cauzelor pierdute pe nedrept, **Chesterton**, a omis să pledeze în favoarea comics-ului. Cel puțin nu l-a citat în mod direct, dar i-a exprimat, cu alte ocazii, rațiunea de a exista și comunica, de a fermeca și de a fi iubit. Pentru Chesterton, comics-ul s-ar fi integrat nu artei cu rigorile ei, ci operelor de ficțiune care răspund altor necesități, se supun altor legi, își organizează altfel mijloacele de expresie.

„Aspirația oamenilor simpli – scrie el – către o lume ideală, unde se mișcă personaje de vis, este mult mai profundă, mai străveche și mai importantă decât toate regulile artei frumoase... Literatura și ficțiunea sunt două noțiuni distincte, separate. Literatura este un lux, ficțiunea o necesitate. O operă de artă nu poate fi niciodată prea scurtă: concentrarea este cel mai important merit al ei. O poveste nu poate fi niciodată prea lungă; regreți când ajungi la ultimul ban, sau la ultimul fum de țigară... Omul simplu va fi întotdeauna un sentimental, căci un om sentimental este preocupat în primul rând să-și „trăiască" sentimentele și nu să le dea un nou mod de expresie. Publicațiile populare n-au în ele nimic rău. Ele apără locurile comune eroice și însângerate pe care s-a edificat civilizația. Și în pofida tuturor cărților proaste, umanitatea nu s-a îndoit și nu se va îndoi niciodată că fidelitatea e nobilă, curajul e splendid, femeile în pericol trebuie salvate și inamicii învinși, cruțați."

Comics-ul trebuie înțeles ca acel

Acest "manifest" a scăpat într-un almanah *Flacăra* de acum 30 de ani, în miezul fierbinte al unui ev comunist!

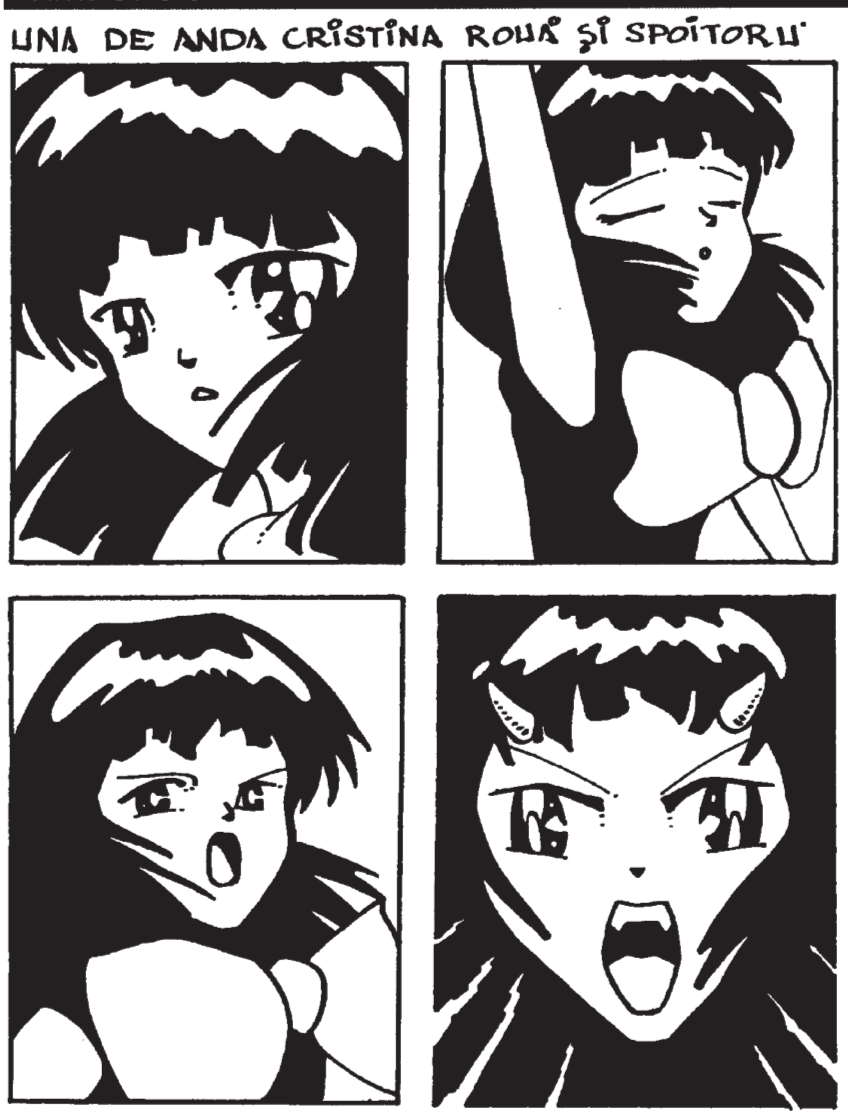

Iată un strămoş al AH, BD!
Este coperta unui număr al revistei ***SFLASH*** editată de Cenaclul Science Fiction Victor Anestin (sau Visual Arts) care apărea în anii 80.

DEBUT

Anda Cristina ROUĂ

elevă în clasa a X-a
la Colegiul Naţional "Carol I"
şi la Şcoala de Artă "Cornetti"
din Craiova

BEDETEKA vă prezintă

Siglele cenaclurilor SF care au apărut în Craiova în anii 80. De aici au pornit care încotro scriitori, desenatori, ziarişti...

Victor Anestin-SFVA GALAX COLIN TRANSFER

refugiu secret, deşi în văzul lumii, în care eroii pot supravieţui într-un secol atât de abuziv raţionalist. Eroul etern redus la acea schemă liniară, simplă, pe care o posedă întotdeauna certitudinile fundamentale, nu numai că supravieţuieşte dar îşi continuă mersul său triumfal în lumea modernă. Mai mult dcât atât, întreg spaţiul benzii desenate este eroic. Întotdeauna personajul central devine generator de eroism, se fixează în memorie cu fascinaţia gesturilor superbe ale Cavalerilor Mesei Rotunde, chiar dacă el îşi mărturiseşte în existenţa sa reală o vocaţie comică, sau îşi exprimă prin absurdul comportamentului lui o dezamăgire şi un refuz pe plan uman sau social. Şi în eroii de tip clasic ca ***Tarzan*** şi ***Cisco Kid***, ***Dick Tracey*** şi ***Flash Gordon***, ***Prince Vailant*** şi ***Buck Rogers***, de tip fantastic ca ***Superman*** şi ***Batman***, ***Mandrake Magicianul***, ***Spiderman***, eternul călător ***Luc Bradefer***, ***Spectrul*** sau cow-boyul văzduhului ***Loane Sloane***, farsori şi personaje comice ca ***profesorul Nimbus***, ***Bécassine***, ***micul Rege*** al lui **Soglow**, ***Bicot***, ***familia Illico***, sau ***Buster Brown***, animale zeificate de epocă – ***Felix motanul***, ***Krazy Kat***, ***Opossumul Pogo*** şi ***crocodilul Albert***, ***căţelul Snoopy***. Dar toate categoriile se identifică în final într-o aceeaşi unică existenţă fără de moarte, invincibilă, populându-ne visele, care este existenţa eroică. (...)

Şi ar trebui să observăm critica spontană, involuntară şi secretă pe care banda desenată o aduce atâtor instituţii, caractere şi privilegii umane. Printre altele, vorbirii. Singurul alfabet demn de încredere este linia desenată, care nu trădează sau a cărei trădare este permisă. Comcis-ul este, de fapt, un desen animat cam sumar, care acceptă, de bună voie, o condiţie pauperă. Pe spaţiul încremenit al gazetei el aduce maximul de mişcare posibilă, de turbulenţă şi elan vital. Personajele acţionează şi uneori şi comunică din belşug, cuvintele lor sunt desenate în văzduh, evoluând ca nişte şerpi aerieni pe un caiet de dictando colosal. Ele nu mai evocă imponderabilul muzicii, ci concreteţea tactilă a materiei. Un cuvânt devine în comics tot atât de definitiv ca şi un arbore. Pus în pământ poate încolţi.

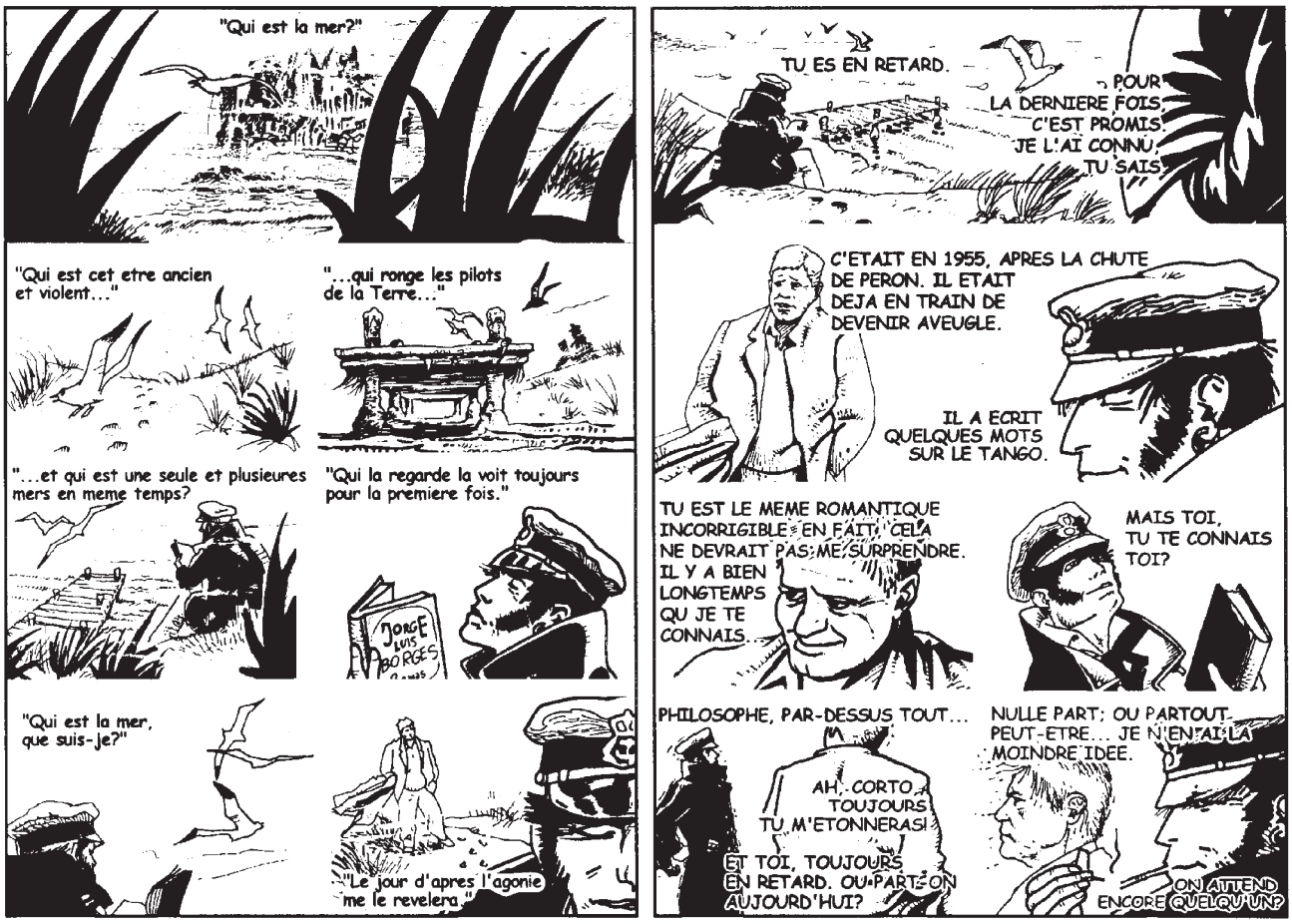
"Qui est la mer?"
"Qui est cet etre ancien et violent..."
"...qui ronge les pilots de la Terre..."
"...et qui est une seule et plusieures mers en meme temps?
"Qui la regarde la voit toujours pour la premiere fois."
JORGE LUIS BORGES
"Qui est la mer, que suis-je?"
"Le jour d'apres l'agonie me le revelera."
TU ES EN RETARD.
POUR LA DERNIERE FOIS, C'EST PROMIS. JE L'AI CONNU, TU SAIS.
C'ETAIT EN 1955, APRES LA CHUTE DE PERON. IL ETAIT DEJA EN TRAIN DE DEVENIR AVEUGLE.
IL A ECRIT QUELQUES MOTS SUR LE TANGO.
TU EST LE MEME ROMANTIQUE INCORRIGIBLE EN FAIT, CELA NE DEVRAIT PAS ME SURPRENDRE. IL Y A BIEN LONGTEMPS QU JE TE CONNAIS.
MAIS TOI, TU TE CONNAIS TOI?
PHILOSOPHE, PAR-DESSUS TOUT...
AH, CORTO, TOUJOURS TU M'ETONNERAS!
ET TOI, TOUJOURS EN RETARD. OU PART-ON AUJOURD'HUI?
NULLE PART; OU PARTOUT. PEUT-ETRE... JE N'EN AI LA MOINDRE IDEE.
ON ATTEND ENCORE QUELQU'UN?

H O M M A G E A H U G O P R A T T

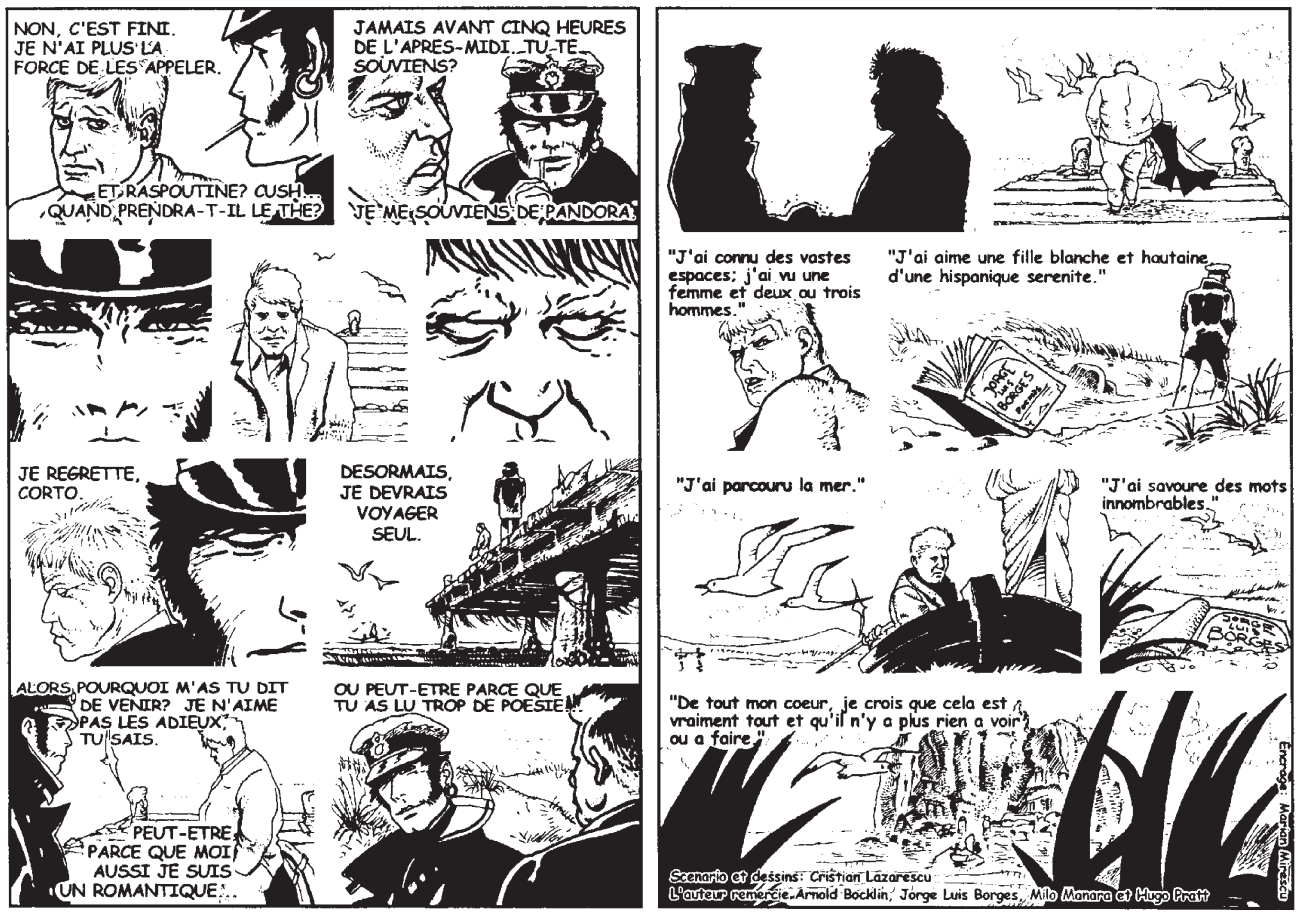
NON, C'EST FINI. JE N'AI PLUS LA FORCE DE LES APPELER.
ET RASPOUTINE? CUSH... QUAND PRENDRA-T-IL LE THE?
JAMAIS AVANT CINQ HEURES DE L'APRES-MIDI. TU TE SOUVIENS?
JE ME SOUVIENS DE PANDORA.
JE REGRETTE, CORTO.
DESORMAIS, JE DEVRAIS VOYAGER SEUL.
ALORS, POURQUOI M'AS TU DIT DE VENIR? JE N'AIME PAS LES ADIEUX, TU SAIS.
PEUT-ETRE PARCE QUE MOI AUSSI JE SUIS UN ROMANTIQUE...
OU PEUT-ETRE PARCE QUE TU AS LU TROP DE POESIE...
"J'ai connu des vastes espaces; j'ai vu une femme et deux ou trois hommes."
"J'ai aime une fille blanche et hautaine d'une hispanique serenite."
JORGE LUIS BORGES
"J'ai parcouru la mer."
"J'ai savoure des mots innombrables."
"De tout mon coeur, je crois que cela est vraiment tout et qu'il n'y a plus rien a voir ou a faire."
Encrage: Marian Mirescu
Scenario et dessins: Cristian Lazarescu
L'auteur remercie Arnold Bocklin, Jorge Luis Borges, Milo Manara et Hugo Pratt

LOGHIN
Cristian

Născut într-o seară ploioasă pe data de 11 septembrie 1980, duce o viaţă deloc ieşită din comun până la vârsta de 6-7 ani când începe să devină conştient de talentul cu care l-a înzestrat natura: desenul… Urmează ani de înaltă satisfacţie sufletească şi de împliniri profunde prin… CE DRACU E BĂ CU PROSTIILE ASTEA!!! CREZI CĂ-I PASĂ CUIVA?! Staţi că vă povestesc eu cum stă treaba. Cristi ăsta, cam bleg din fire, avea şi el boala lui: să deseneze. Umplea caietele de şcoală de desene, iar când ajungea acasă mâzgălea o grămadă de foi şi copia pe geam maşinile de la guma Turbo. Văzând toate astea, ai lui îi zic pe când el era în clasa a IX-a: "Mă băiete, uite cum stă trea… SCOATE DEŞTU' DIN GURĂ CĂ TE IA MAMA DRACU'!!… Ce dracu' mă, eşti şi tu om mare acum! A, da, mă băiete, ce-ar fi să te duci tu la Şcoala de Artă, a? Că tot îţi place ţie să desenezi!" Ăsta, cuminte ca o fată mare, nu mai zise nimic. Îşi luă o foaie, un creion şi uite aşa în toiul iernii, cu nămetele în gură, Cristi plecă la Şcoala de Artă. Asta se petrecea tare demult, prin 1995. La Şcoala Populară de Artă, Loghin intră în clasa de grafică unde-l are ca profesor pe marele (şi la propriu şi la figurat) Gabriel Bratu. Urmează doi ani de colaborare fructuoasă (Bratu se ruga de el să deseneze, iar Loghin se făcea că plouă) care până la urmă se concretizează într-o expoziţie de BD (1996) şi apoi într-o participare la concursul Şcolilor de Artă de la Piteşti, unde ia o menţiune cu BD-ul "Căpitanul Vlad" (tot în '96). În '98 termină cu Şcoala de Artă. Ca să termin şi cu concursurile, trebuie să spun şi de Salonul BD Constanţa, unde participă pentru prima dată în '98 cu "Rambo" şi ia ca premiu o strângere de mână şi un şut în BEEP! Dar asta îl ambiţionează şi mai tare şi revine în '99 cu "Noaptea Adevărului" plin de speranţă şi ardoare zicând: "Băga-†✂✡✠✞✞✍◆ Dacă nu câştig vă ✡✠✍✞†✂✐!" Din fericire, câştigă premiul I la secţiunea comică. Mai ia între timp nişte premii pe la Atelierele BD organizate de Alianţa Franceză din Craiova cu nişte BD-uri de o pagină...Blah!

Pe cât de incredibil ar părea, papagalul ăsta de Loghin a şi publicat (dovadă evidentă a calităţii îndoielnice a revistelor de BD autohtone). În Mini Azi: "Ziua dragonului" (4 pagini), prima poveste cu Cpt. Vlad apărută (şi ultima), "Saga Rey" (8 p.), episoadele 1+2 (tot ce merită menţionat este culoarea extarordinară dată de Marian Mirescu!), "Jackie" episoadele 1+2 (3 p.), western slab, "Visul", "Rambo" şi... nu mai ştiu. În AH, BD! un BD fără nume şi o copertă. Au mai fost reclamă, un cap de ziar... A mai făcut Cristi ăsta şi alte chestii: un grafitti şi un tramvai de Crăciun alături de nelipsitul Radu şi cu ajutorul lui Bă2 şi Alexandra Manga (despre care scrie Radu mai la dreapta) Tipu' a "crescut" cu comics-uri, BD-uri franţuzeşti ţi influenţe manga, aşa că vă daţi seama ce balamuc a ieşit. A desenat şi desenează de toate: BD-uri comice, western, heroic fantasy şi altele. Ce se poate spune despre unul căruia îi plac Eisner, Miller, Bilal, Boucq, Uderzo şi Hermann în acelaşi timp şi în aceeaşi măsură? Spuneţi voi, că eu nu-mi dau seama… Cam atât depre Corto (aşa vrea el să i se spună…HA!) şi că e rocker şi fan "Matrix" (şi pentru cunoscutări "Dark City") nu cred că interesează pe multe lume… Pa!

RADU
Nicolae Florin

Sunt născut în ziua de 28 martie1980 în Craiova. Desenator BD, grafician, caricaturist... Alte aptitudini: grafitti, pictură, foto, schizografia. Sunt absolvent al Liceului de Artă "Marin Sorescu" din Craiova, promoţia 1999, secţia Design Industrial (lucrarea de diplomă "HAPPY", o bandă desenată comică); am trecut şi pe la Universitatea "Virgil Madgearu" şi apoi Şcoala populară de artă "Cornetti"

Am participat la saloanele BD Craiova '96 – Premiul IV cu BD-ul "Maşinuţa", Braşov '97, Constanţa '98 şi 99, Craiova 2000 şi la ateliere BD de la Craiova din 1999 – Premiul I cu BD-ul "Salvatorii" publicat apoi în revista ***Mini Azi*** şi 2000 cu BD-ul Concertul lui DC?

Am publicat ilustraţii SF, picturi, fotografii, design vestimentar în 1999 în cotidianul ***Gazeta de Sud*** (pagina ***STIL*** şi suplimentul ***TV SUD***) prin grija lui Marian Mirescu, în cotidianul ***Ora,*** iar în 2000 în ***AH, BD!***

Prima expunere a fost la BD Craiova 2000.

Am mai lăsat urme vizibile:

1. Pe tramvaie: Cinci ani la rând am decorat Tramvaiul Copiilor pentru RAT Craiova de Crăciun; ultimul tramvai a fost decorat în colaborare cu Cristian Loghin cu personaje BD franco-belgiene şi româneşti, mai ales craiovene… şi mai ales Căpitanul Vlad, personajul lui Cristi şi DC?, al meu.
2. Pe ziduri: Am spoit vreo 150 de metri de beton (la COMAT Craiova, pe Calea Bucureşti) împreună cu Bă 2 (Cosmin Bădoi); au mai lucrat şi Cristi Dăncău, Ana, Noni, Cristi Loghin. După această experienţă la care visam de mult (de care nu m-am săturat) s-au pus bazele trupei de graficieni ALIENCORE: Alexandra Dan, Cosmin Bădoi, Cristi şi eu.

Pentru Poşta Română am desenat ştampila Zilelor Craiovei, octombrie 2000. Împreună cu Marian Mirescu am realizat în acest an coperta CD-ului "Olteneşte" pentru trupa Conflikt stradal. Am colaborat în diferite proiecte cu Cristian Loghin, Alexandra Dan, Marian Mirescu, Cosmin Bădoi…

Aştept să colaborez la proiecte BD cu Moebius, Bilal, Tudor Popa, Cătălin Negrea şi Marian Mirescu… Nu sunt neapărat SF-ist, dar oricum cu capul în nori, ceea ce nu înseamnă că sunt înalt, dimpotrivă. Nu ştiu ce să mai scriu, na: fan Marilyn Manson, Metallica, haine de revoluţionar obosit, AH, BD!! Ah, Quadrat, Bilal, Matrix, Omul foarfecă, Chagal, Războiul Stelelor, Giger, Eva Herzigova, Robert de Niro, Winona Ryder… Personaje BD străine şi româneşti pe care aş fi vrut să le desenez: Asterix şi Obelix (şi gaşca), Titeuf…Nikopol, Aranca, Kanal. Posibil membru al Alianţei **SyndiCART. promotion.**

Aştept vremuri mai bune,
dar nu aşteptând.

Restul trupei se va prezenta data viitoare. Alexandra şi Cosmin sunt deja publicaţi în acest magazin.

VIZITATORUL

COSMIN BĂDOI
ALEX SPOITORIU'

Cosmin Bădoi este student la Design (Cluj)

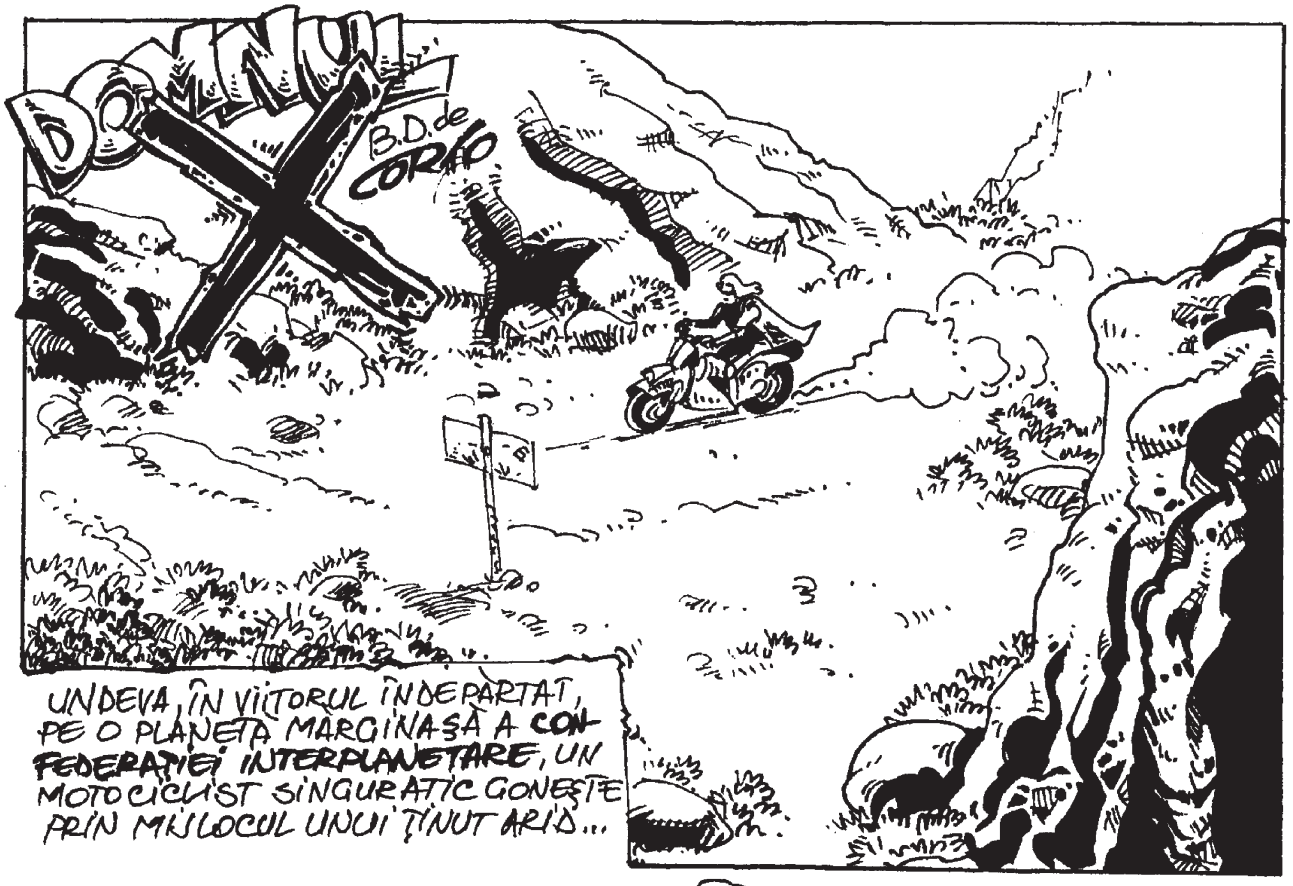
DOMNUL X
B.D. de CORTO
UNDEVA, ÎN VIITORUL ÎNDEPĂRTAT, PE O PLANETĂ MARGINAȘĂ A CONFEDERAȚIEI INTERPLANETARE, UN MOTOCICLIST SINGURATIC GONEȘTE PRIN MIJLOCUL UNUI ȚINUT ARID...

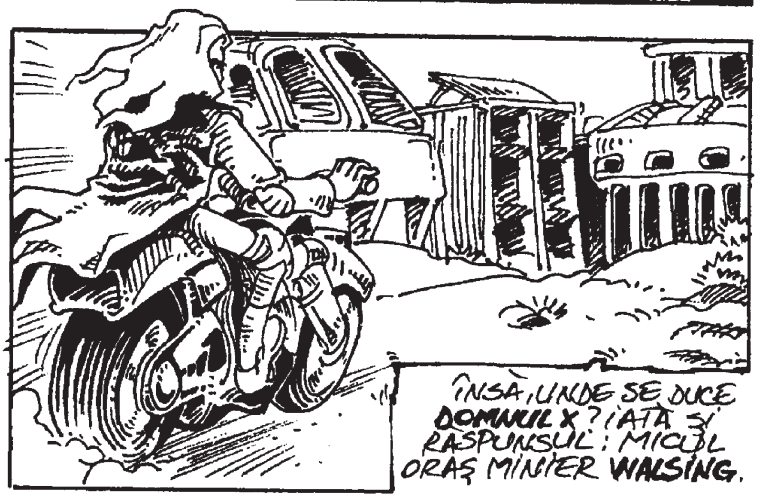

DAR CINE ESTE ACEST OM MISTERIOS? EI BINE ELESTE UN FAIMOS VÂNĂTOR DE RECOMPENSE, CUNOSCUT DOAR SUB NUMELE DE „DOMNUL X!!!

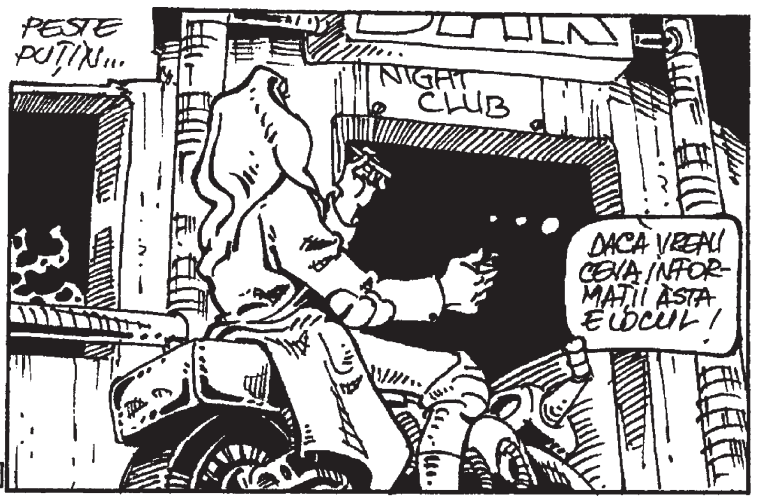

DOMNUL X ÎNTRĂ ÎN BAR, UNDE NU FU ÎNTÂMPINAT DE NIŞTE FIGURI PRIETENOASE

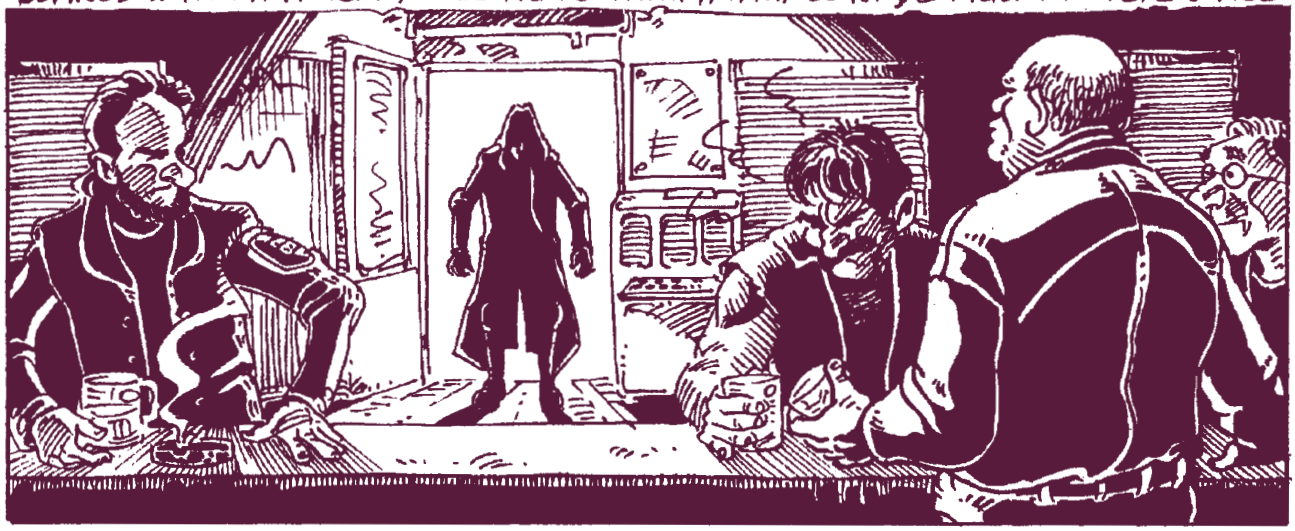

E FRANK ĂSTA ATÂT DE ÎNFRICOȘĂTOR?
OAMENILOR DE AICI LE E FRICĂ ȘI PRONUNȚE PÂNĂ ȘI NUMELE!!
AZIS CINEVA NUMELE MEU?
FRANK!
!
UN SUC DIETETIC ACUM!
ĂSTA ESTE FRANK „GORILA"? DE EL VA E FRICA LA TOȚI?
NU DE EL...
DE EI...
TE SUPĂRĂ TIPUL ĂSTA FRANK?
CORIO 2001
ÎI FACEM NOI DE PETRECANIE!
3

ACUM CĂ AI FĂCUT CUNOȘTINȚĂ CU FRAȚII MEI MAI VREI CEVA DE LA MINE?
DOAR UN SINGUR LUCRU...
SĂ TE OMOR!!
...BINE STRĂINE, ATUNCI AȘA JA PIE! EU ȘI FRAȚII MEI O SĂ TE AȘTEPTĂM MÂINE DIMINEAȚĂ ÎN FAȚA BARULUI... ȘI AȘA ȘI UN SICRIU CUTIINĂ! O SĂ AI NEVOIE DE EL
AI FACE BINE SĂ APARI MÂINE DIMINEAȚĂ! DACĂ NU TE VOM CĂUTA ȘI CÂND O SĂ PUNEM MÂNA PE TINE...
ZIUA TRECU FĂRĂ ALTE EVENIMENTE NOTABILE ȘI IATĂ CĂ VINE CLIPA ÎNFRUNTĂRII...
HEI BĂIEȚI, A CITIT VREUNU' DINTRE VOI SCENARIU'? PENTRU CĂ AM IMPRESIA CĂ AR TREBUI SĂ SPUN CEVA DE GENUL: „PREGĂTEȘTE-TE SĂ MORI!" SAU „TI-A SUNAT CEASU'?!"

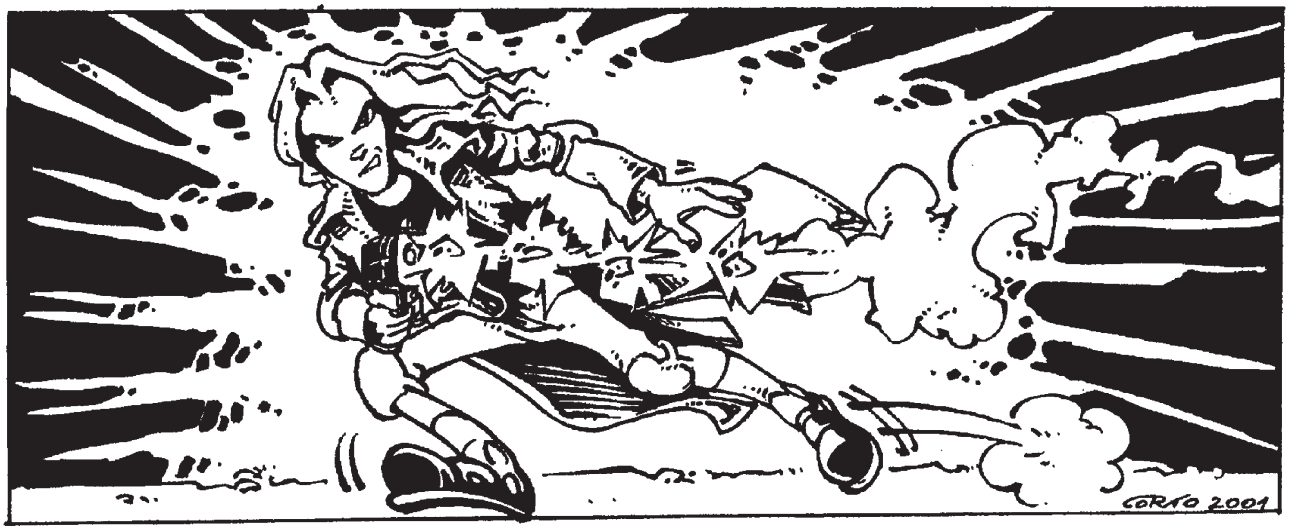

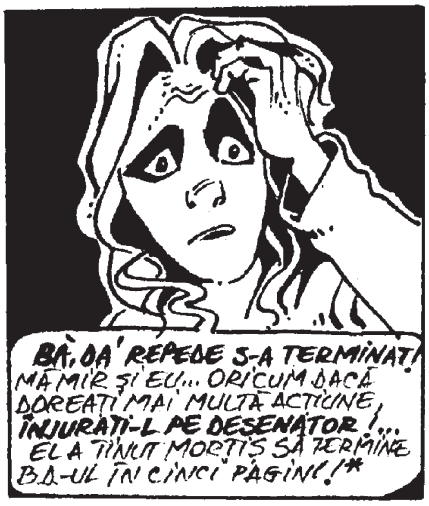
BĂ, DA' REPEDE S-A TERMINAT! MĂ MIR ŞI EU... ORICUM DACĂ DOREAŢI MAI MULTĂ ACŢIUNE, ÎNJURAŢI-L PE DESENATOR!... EL A ŢINUT MORŢIŞ SĂ TERMINE B.D.-UL ÎN CINCI PAGINI!*

*NOTA AUTORULUI: CE DRACU SĂ FAC BĂ? DACĂ MI'S-A TERMINAT TUŞU'...

ASTA E DE DEPARTE CEA MAI TÂMPITĂ BANDĂ DESENATĂ ÎN CARE AM APĂRUT! (E DE ALTFEL ŞI PRIMA)
DACĂ VĂ PLĂCUT B.D.-UL VĂ ROG SĂ-MI SCRIEŢI LA SANATORIUL DE LA SOCOLA, UNDE VĂ AŞTEPT ÎN CALITATE DE PACIENŢI...
CORTO
...ÎN SFÂRŞIT

Scurta viață a agentului xy 3107

Scăldat în lichidul bazic, protector, spermatozoidul xy 3107 traversează mediul acid. Trebuie să acționeze repede, pentru a nu fi ucis de vreun confrate mai norocos, în lupta pentru supraviețuire.

„Trebuie să ajung primul", gândește xy 3107 și vibrează sălbatic, în cursa nebună a tuturor agenților xy porniți în cucerirea nemuririi. Numai unul, da, numai unul va fecunda ovulul. Ceilalți vor muri!

Magnetismul xx se simte din ce în ce mai puternic, iar goana sălbatică devine atroce. Cilii propulsori se zbat frenetic. Un salt fericit și xy 3107 se fixează cu înverșunare pe membrana aspră, hohotindu-și victoria în nasul fraților săi care mor fulgerător, otrăviți de secreția ovulului.

Uf! Nici măcar nu era cel mai împlinit dintre ai săi, iar înainte de plecare, cel purtător de viață lungă și cel purtător de geniu se foiau încoace și încolo, lovindu-l disprețuitor cu cilii. Ehei, unde-or fi ei acum?

Xy 3107 poartă mesajul trândăviei, al delăsării, ce mai, al vieții tihnite de dincolo de naștere.

Fata cu tava privește programul artistic de pe estradă.
E acolo băiatul care-i place, dar care n-o iubește. Ea suferă adânc și plânge uneori, înainte de culcare.
El îi zâmbește mereu, o ia de fată de treabă, dar, orb la simțămintele care marchează comportarea fetei, își vede de frumoasele de pe estradă. Oh! Dar va veni și vremea ei!

Apariția unui copil, creșterea ca un mormoloc și intrarea în viață cu piciorul stâng, un surogat de maturitate și o bătrânețe searbădă, urmate de o moarte anonimă, tot acest program genetic s-a anulat la o lună de la fecundare în modul cel mai prozaic dar fatal celie care, pierzând iar dragostea băiatului de pe estradă, își trăiește acum viața așa cum ar fi vrut, râzând și râzând, dar un râs nesănătos.

Prins cu ghearele și cu dinții de membrana aspră, spermatozoidul xy 3107 își hohotește, cum spuneam, victoria în nasul confraților purtători de mesaje genetice respectabile și, înainte de a se înfunda în șichidul râvnit al ovulului, le strigă cu dispreț:

„Hă-hă-hă! Vedeți, bă, cine râde la urmă râde mai bine!"

Toașa...

(O întâmplare din vacanță)

Au ajuns și cei de la Cornet, așa că ne aliniem lângă catarg,toată clasa a III-a. Știți, ceremonialul. Toașa rostește deviza și ne arată că vom face o drumeție cu „orientare în teren fără hartă". Locul de întâlnire e acasă la îngrijitoarea școlii.

- O știți pe Linuța, nu?

- Băieții făcură ca lupii. Noi, fetele, ne dăm coate. Linuța a terminat a zecea, iar acum e îngrijitoarea școlii. Las' că și-nainte... Directorul să trăiască.

- Acolo ne așteaptă tovarășul director!

Entuziasmul scade. Ei, asta era! Toașul e soțul toașei. Poate iar ne pune să tăiem lemne.

- Dânsul împarte diplomele. Dar se ascunde! Voi să-l căutați și cine-l vede să strige tare: „Bună ziuaaa!" să aud și eu. Iată premiul pentru cine-l vede primul!

Și ne arată o hârtie de 25 de lei, nouă și frumoasă. Noi chiuim.

- Sunteți gata?

- Daaa!

- Păi atuncea, start! Zise toașa și urcă în Dacie.

- Ne repezim ca ulii. Băieții taie prin grădini. Pe noi, fustele plisate ne cam încurcă, iar unele fete le scot din fugă și aleargă așa, ca la joacă. La fel și cu sandalele. Eu îmi scot cravata și bag inelul în gură. Sunt prima și trec râul, o iau prin barâcă până la Bălănești, apoi pe uliță până la magazin. De acolo mă ia nea Vasile în căruță.

Sar din mers chiar la poarta Linuții. Dacia toașei e mai încolo, iar toașa e la ușă. Apar și primii băieți.

- Hai, căutați, copii! Zice toașa și începe să bată la ușă.

Curtea se umple de copiii care caută peste tot. Eu mă nimeresc pe la fereastră și, când privesc înăuntru, înghit inelul.

Fir-ar să fie, cred că s-au dus cei 25 de lei!

ADOLESCENȚĂ FĂRĂ UN SFERT

Ca o electricitate a străbătut-o pe Virginica, din creier până în genunchi, amplu și răscolitor, primul fior al dragostei.

S-a întâmplat într-o vineri, când fata tocmai își ridica privirea spre proprii ei ochi care, după câțiva ani, aveau s-o privească în acest loc și în această clipă – momentul precis al trezirii ei la viață.

Era frumos, puțin mai frumos ca dracul, iar faptul că intrase cu forța în viața ei – era la începutul ocupației, când cei de pe Luceafăr făceau rodnice demonstrații de forță – o făcu pe Viorginia să-I cedeze cu tot sufletul, cu patima adolescenței, cu întreaga voință dar nu, niciodată cu trupul, sub nici un motiv, pentru nimic în lume! Nu!

Întâmplări ciudat care, pare-se, durară pe tot parcursul celor două luni de ocupație. Fetele noastre I-au adorat pe luciferi dar buzele lor umede nu au rostit nici un moment acele nimicuri, invitația camuflată de care pământenii se bucură atât de des.

Cauza era cultura. Hrănite mai mult cu literatură SF, devoratoare de Sflashuri și de almanahuri Anticipația, junele fremătătoare căutau la chipeșii luciferi – și au găsit mereu – nostalgia zborurilor în spațiu, mirajul descoperirilor, dulceața trecerii înainte și înapoi în timp, puțină știință, ceva folclor...

Apoi, unul câte unul, luciferii s-au stins. Nu atinseseră scopul descinderii lor, perpertuarea seminției. Au putrezit iar puternicele lor nave, dezmembrate de colecționarii de ciudățenii, au redevenit minereuri. Viața a căpătat un curs nou iar băieții, mai ales cei zbanghii și negricioși, avură mare trecere la fete. Iar ele îi strâng și acum cu mare ardoare la pieptul lor, pomenind în gând, în mare secret, matricolele luciferilor.

Virginia împlinește 20 de ani. Singură la masă privește, dincolo de lumânările tortului, pe fereastra deschisă, caprifoiul de la poartă. Cu cât se concentrează mai mult, cu atât mai clar vede acei ochi neștiutori și fericiți.

Sub masă, Lucian roade un cârlig de rufe găsit sub dulap. Când, peste vreo 15 ani, se va privi în oglindă și va ascunde sub două meșe de păr cele două protuberanțe de pe frunte, va avea senzația confuză a mirosului de caprifoi, a unei camere în care au uitat să aprindă lumina, va simți încă sărutul virginal al mamei..

STEVE CANYON
WHY, IT'S STEVE CANYON! HIS SISTER IN SHANNON WRITES THAT WE FIND HER A PERSONAL CALL!
THAT I DID! SHE LOOKS FINE!
GLAD TO SEE YOU BACK, MR. CANYON! MY BOY GOT THIS SOUVENIR YOU SENT FROM EGYPT!
GOOD!
CAPTAIN CANYON! I REALLY GREAT YOU OUT THIS LAST TRIP! I HAVE A PERSONAL STATEMENT FOR YOU...YOU'LL NEVER REGRET HAVING BACKED ME ON THIS DEAL!...
WANT A FLOWER FOR YOUR BUTTONHOLE, MR. CANYON?
NOT TODAY, POSIE — BUT YOU AND YOUR MOM ARE ABOUT DUE TO SEE A MOVIE ON ME...
GOING UP?
THIS CAR, MR. CANYON! —AND FOR YOU WE DON'T WAIT TILL IT'S FULL! RIGHT, IRMA?
EE-EAAH!
OH HERE IS MR. CANYON, NOW...
IT'S A MR. DIZZEE, SECRETARY TO COPPER CALHOON, THE BIG SHE-WOLF OF THE STOCK MARKET...
HMM-THEY CALL HER "THE COPPERHEAD" I WONDER IF SHE HOWLS OR HISSES?
MR. CANYON?... MISS COPPER CALHOON WISHES TO ENGAGE YOUR PROFESSIONAL SERVICES! PLEASE COME TO MISS CALHOON'S APARTMENT AT ONCE...
...BUT WHAT IF I DON'T WANT TO PLACE MY SERVICES AT THE COMMAND OF MISS COPPER CALHOON?
MIS-TER CANYON! PEOPLE DO NOT REFUSE WHEN SUMMONED BY COPPER CALHOON!
AND ALL THIS TIME I THOUGHT I WAS A PEOPLE! GOOD MORROW, MR. DOOTHS!
WHY, MR. DIZZY, WHAT YOU SAID!..AND ME SO YOUNG AND IMPRESSIONABLE! ...THE CLICK YOU HEAR WILL MEAN YOU'RE SOLDING!
WELL, IT WOULD HAVE BEEN NICE TO HAVE MONEY TO PAY THIS OFFICE RENT BUT I GUESS IT'S BAD FORM TO GET INTO REGULAR HABITS LIKE THAT...
COPPER! YOU HEARD ON THE EXTENSION WHAT STEVE CANYON SAID!.. I HAVE NEVER BEEN SO—
I WANT THAT MAN!! ...GET HIM!
1-19

în nr. 10 COMICS test